

plantissis.

Hecūdū opusculū

Opusculum istud de canticando id est de canto cordis h^z tres thomos. i. diuisiones vel tonos p^rincipales cum notis et notulis. Note sunt considerationes speciales. Notule vero particule singulares. **P**rimus tomus continet p^rhemium cum designatione quale fuisse monocordum in statu innocentie. et quale est in statu virtutis p^rscē ut in Christo fuit et Maria p^r nouem notulas. Ponit ylterius differentias cantici cordis ad canticum oris cum distinctione cantorum hominis ad veterem p^r. t. notas seu notulas. Ponit consequēter dubitatiōes multas circa p^rsentia que soluuntur p^r reliquias. xxvij. notulas. **S**ecundus tomus deducit p^rincipaliter q^r est ponendum canticordū docens quid sit descriptiue. et quē admodū habere debet suum gamma. et q^rliter fuit in christo et maria. **C**ontinet. xij. notas fīm considerations totidem spāles p^rincipales et in vniuerso notulas. xvij. singulares. **T**ertius tomus instituit nō absq^r circuitu qualiter gamma formetur pro cāticordo continens notas et notulas. que se legentibus offerunt satis plane.

Thomus primus

Beatū qui audiūt verbum dei et custodiūt illud. Verbum habituri de canticis per theoriam et praxim. Hodo p^rcipue de canticordo quod est verbum dei in cordibus nostris. Quale potuimus exordium cōuenientius assumere q^r a verbo verbi dei q^r a principio de principio q^r a deī sapientia p^r quā condita sunt omnia et sine qua facere non possumus quicq^r. Que ludēs erat cum patre dum cuncta componeret cū ipsū sum laudarent astra matutina. **H**ec est sapientia quā auris bona audiet cum omni cōcupiscentia. Aperiāt igitur aures nostras sonet et expediāt verbum dei cuius totiens ista fuit exhortatio. Qui habet aures audiendi audiat. **A**uris itaq^r cordis intelligēs. Quib^r non aptis sumus (iuxta pueriū) Asinus ad lyram. q^r nullā in armonia verbī dei dulciorē sup mel et suauitatem inueniemus. Porro si repletum fuerit cor nostrum verbo dei. fieri quod ab eo dici-

tur. Ex abundantia cordis os loquit^r. abūdet igitur boneſ Jesu cuius os hic loquitur et eructar̄ cor istud verbum bonum. Abūdet igitur obsecro spūs tuus bon^r in pauperculo corde meo et impleat illud ut def sermo in actione oris mei. et semper sic laus tua in ore meo. compleatur in me monitio tube apostolice que afflatu tuo abundāter i pleta nobis omnibus insonuit et cecinit hortans docens et interpretans verbum xp̄i ait. **H**abitet in vobis abundantiter in ſomni sapientia cōmonentes et docentes vosmet ipos in psalmis et himnis et canticis spūalibus in gratia cantantes in cordib^r vestris domino. O verbuſ christi. imo verbū xp̄is quod erat in principio apud deū et de^r erat verbum. et verbum caro factum est. **V**eni domine Jesu habites in corde abundāter et si non in omni sapientia saltē per fidem que p^r dilectionē operetur. ut docere et cōmonere valeam me p^rmitus. deinde p^roximos meos filios tuos / in psalmis / et de psalmis himnis et canticis spūalibus. ut simus in gratia cantantes tibi dño in cordibus nostris et gratias agentes p^r omnibus tibi et patri. **C**antet ecce quotidie vocib^r crebris vehementer aurib^r nostris spirituū bonus p^r ora p^rharum. tua organa p^rsonans. Can. do. can. no. Errurs. Cantate et eccl. et psallite. Et iter. Psallite deo nō psallite. psallite regi nostro psallite. **Q**uoniam rex ois ter. deus psal. sapi. **H**ec autē exhortatio milies repetita / nullo modo prosus erequi poterit os nostrū nisi p^rmitus impletis cordibus nostris. **Q**uoniam et abundantia cordis os loquitur in cantico. **Q**uā felix illa ciuitas in qua iugis solennitas vbi vna vox letantium et vñ ars dor cordium que plena modulat in laude et canore iubilo. vacat. videt. amat. cantat in eternum pleno corde toto ore. **F**elix nō hilominus homo qui factus est rectus. si non immiscuerit se peccando questionib^r infinitis. non de paradiſo voluptatis et canticis angelorum detrusus esset in valleſ la crimirum in velementationis et planctū. **Q**ui iam compatus iumentis insipientibus et surdior̄ illis factus. cor fere sicut nā buchodonosor habet ut audiens nō audit et intelligens nō intelligat. **F**ormauerat itaq^r dei sapia ad ſilitudinem maiorū mūdi corporalis / corpus hois. in cuius medio posuit cor instar ſol in celo. **L**ōposuerat illis

• 5g. 5 -

tanq̄ instrumentum vel organum musicū
 tempatissime concordatū. in quo et p qd
 sp̄s humanus tunc vniq̄ psallendi pitisi-
 simus. vt pote plenus verbo dei/cātabat io-
 cundissima cantica syon celestis hierlm. nec
 erat dissonū quicq̄ in pulcērūm oia con-
 sonabant melodiam. quoniā nihil erat vt
 hic et nunc obuiā rōni sub cuius īmpio cū
 ca erant. quēadmodū postea fuit in orga-
 no corpis beati illius de quo mulier quedā
 extollens vocem de turba dicit. Beat⁹ ven-
 ter qui te portauit. Beatus pfectio quia p
 omnia subditus erat verbo dei cōcoris quo
 cōrationi. concors insup sine dissidētia si-
 bi p̄p̄. Cognouerunt hanc inesse debere
 cōsonantiam humano cordi phantes ali/
 qui sicut Aresto. tradit. q̄ in virtuoso om/
 nia cōsonantrōni. Quid autem magis ho-
 mini p̄riū esse debet q̄ ratio q̄ vivere con-
 sequenter p̄m eam et eidem cōsonare. Puto
 autē nullū tale inuenierat Aresto. virtuo-
 sum. vbi non frequentius dissonaret vetus
 homo/cōrationi corpus vici mortis huius.
 sed ita voluit non quales videbat. sed qua-
 les esse debere censebat p̄hs iste clarissim⁹
 describere dñ felicitate n venatur humana
 natura. Porro nullus vñq̄ pphantum
 et pscrutator p seculi potuit attungere vnde
 esset dissonantia talis in hoie/qua heu co/
 gunur sentiendo fateri. sola fides/hanc et
 peccato pmo p parentū venisse reuelat. Et
 hoc altero duo p modo p ponitur a sanctis
 Unus est q̄ iusticia originalis erat inte-
 gritas institute nature humana deo. cui⁹
 pfecta sunt opera. qui anime imortali cor/
 pus aptauerat potens non mori. et per con-
 temperans rationi. Donūt alij iusticiā orī-
 ginalē fuisse habitum quandā additū. quo
 fiebat talis coapratio ad rationē q̄dū ra/
 tio subdita esset deo. qua iusticia sublata
 sensus velut effrenes absq̄ retinaculo pru-
 erunt in obiecta sua spretonec expectato re-
 gūmine rōnis. Grandis apta est conqui-
 sitionis tam phice q̄ theologice materia.
 sed ad rē quā attendimus accedat protin⁹
 cor nostrū et os nostrū. tradere sc̄z noticiaz
 canticordi. i. cantici cordis vnde pcedit cā-
 ticū oris. quo p differentias ad inuicem
 pmo si notauerum⁹ patebit quiditas seu
 natura citius vniuersit̄. quomō pterea vbi
 dei verū/affirmat q̄ et abūdātia cordis os
 loquitur et cantat. Canticū oris. est vor
 sensibilis numerola. ab auditū exteriori. p

prie pceptibilis ponitur vox p genere/et nu-
 merosa unctionis. quasi p differentia ad vo-
 ces. nullā habentes numerosam pportiōes
 Additur tertia clausula. ppter voces cordia-
 les intrinsecas et intellectuales. que pcipū
 uuntur aure cordis vel intellectus. pter scrip-
 turis sacris et p̄ficis/locutionib⁹ trahi po-
 test. Habemus sic p̄mā pcipuā differentiā
 a canticordis que est vox interior numero-
 sa. ab auditū solo interiori. prie pceptibilis.
 Canticū oris. cōuenit aīalibus pserit
 aīib⁹ in quib⁹ numerosa vox inuenitur. ab
 auditū exteriori. prie pceptibilis. Testaf⁹
 philomena/boc lauda/hoc carduell⁹ hoc
 turtur et yrūdo/cygnus et alia multa. Col-
 ligim⁹ hic scđam dñiā a cātico cordis ma-
 xime rōnalis et humani. de q̄ p̄is est inqui-
 sitio. Un q̄uis in aīib⁹ continentib⁹ si cui
 q̄ suū cor sit et imaginatio quedā seu fan-
 tasatio numerosa/que se monstrat exteri⁹/
 sit deniq̄ multiplex passio. nihilomin⁹ ad
 canticū nostrum cordis siue canticordum
 nō attingunt. Hic aspiciimus q̄ passiones
 et sensus sunt in irronabilib⁹ determinate
 p obiecta sua/et vniiformiter opa q̄dlibet i
 diuidū sue sp̄ei. Nō eī cātā et aliter vna phi-
 lomena q̄ alia. sic nec aliter facit nūdū suū/
 Sec⁹ i hoie cui⁹ rō nō est ad vñmū limita/
 ta. vñ tāta varietas in hūanis oris. Nā qd̄
 est sparsum p industrias singlāres in bru/
 tis. rō colligit in se totū. Canticū oris p̄t
 ab altero cognosci et pcipi et indicari. Lan-
 ticū vox cordis/solus ille q̄ erit innoscere
 mediate vel immediate. Facit ad h̄ illud apli-
 cū Tu dñe q̄ nosti corda oīm. Et illō i De⁹
 intuet cor. cū multis in bāc sniam. Qualiter
 autē pateat cor. hoīs vel hic vel in p̄ria. tam
 angelis q̄ sc̄is seu locutiōe murua seu ōro
 nis directiōe denota/ alibi videt. Canti-
 cū oris p̄t cū altero cātico oris p cōcinen-
 tes ad inuicē cōbinari ac i vñā colligi sym/
 pboniā. h̄ in discātib⁹ p tenorē p tenorez.
 pminicias et p fractiōes vocū multisarias
 Et experientia mōstrat. et ars certa tradit et
 scribit. Hec autē oīa fieri nō p̄nt saltē hic in
 via p hoīs foris i cātico cordis. surgat p
 inde difficultas cognitiōis cāticordi ap̄s
 eos q̄ nō p̄uerūt ad cor. s̄z ab eo negligen-
 tia vel ruditate vel imperitia diuertuntur
 Canticū oris p̄t inuicto fieri q̄ ap̄is aurī
 bus velit nolit illud audier. aut si p̄sistit in
 gesticulatiōib⁹ ut sunt tripudiatōes illō in-
 spicit nisi tē oīlos clausos būerit. Canticū

vero cordis aliter (ut pmissuz ē) nō pcpitū
mediate ab auditu vel intuitu. etiam si co-
natū suum dederit ad audiendū v'l' vidē
dum. possunt nibilominus cōiecture que-
dam sumi quemadmodū ex occurso faciei
ex oculoꝝ nutu. ex gestu corporis. cor se pdit
Canticū oris potest fieri sine libero ar-
bitrio p motū naturalem vel aialem vel ex-
trinsecū seu alienū. p̄z in aubus. p̄z in pu-
eris. talis nō dū hñib⁹ expeditū iudicūrō
nis. Host⁹ verocanticordū quale pquiri-
mus. sola pducere potest libertas arbitrii/
vbi volūtas pmonet et inclinat. rō delibe-
rans ordinat et imperat. Tandem volun-
tas exequitur et effectui mandat. Sancti
pnde cōcordant. dū vnus attribuit (ceteri
pli gratia) orationem voluntati. ali⁹ rōni
Sic pterā dum vnus dicit orōem et cātica
p virtutes intellectuales. ali⁹ p morales.
ali⁹ p theologicales. ali⁹ p dona causa-
ri. Siquidem nullū est canticū qđ nō pos-
sica virtute qualibet impari. i. mediate cau-
sari. Ita enī videmus in oib⁹ actibus bo-
nis. sed immediata pductio et elicito suā
habet. p̄iam virtutem. ut sperare spem. di-
ligere caritatem. orare deū et sibi cauere re-
ligionem. que sp̄s est iusticie. Canticū
oris dese indifferens est ad bonitatem vel
maliciam de genere moris. datur ratio. qđ
niam de se et intrinsece non est actus liber-
p̄trea si dicitur bonus moraliter aut mas-
lus/laudabilis aut vitupabilis. oportet qđ
hoc recipiat aliude. et hec dīa seq̄tur ad p̄-
cedētem. Sed cantico cordis damus lau-
dem aut vituperiū. tanq̄ sit a libero arbito
elicite. et pnde essentialiter et intrinsece
liberū est hmōi canticordū. Nolumus ta-
men ab actibus humanis extrinsecis/tol-
lere laudem vel meritū. sed hoc habent ex p-
ticipatione et origine prime libertatis.
Canticum oris potest violenter elici. s. ab
extrinseco nō conferente vim passo. et saltē
divina virtute. Secus inuenies in nostro
cantico ad qđ volūtas cogi neqt. Im-
plicat enī qđ actus cordis humani sit elicit⁹
libere/et respectu eiusdē sit violētus. iaz vo-
luntas patiens vim cōferret nec cōferret in
actu suo. qđ implicat. Canticū oris est
subiectu in re materiali et extensa. siue sit
siue nō sit organica. Subiectū vero nostri
canticordi/est i solo corderōis. siue sit por-
tio supior et quasi vir. siue inferior qđ si mu-
lier. siue in quadam scintilla et apice intel-

telligentie pure quam mentem aut sinderi
sim quidam appellant. Sed vbiq̄ suū eli-
cit canticum. sine v̄su corporis organi req-
uisitio. q̄uis ad fantasmata prius aspercerit.
et ex illis sp̄s intelligibiles abstraperit. Ec-
hō si non fit exalto/virtute verbi dei collu-
strantis/immediata revelatio. Canticū
oris spectat ad veterem hominem. cāticor-
dum vero nostrum pertinet ad nouum. qui
fīm deum creatus est ad imaginem et simi-
tudinem suam. nō dumeatat in vestigio.
Sequimur hoc loco cōsideratiōem apo-
stoli de bigrito homine in quolibet viato;
re. cuius intelligentiam et misteriū. nunc et
hic supponimus. dicētes cōsequenter tot
esse dīas assignabiles inter canticum oris
et nostrum canticordū. quot et q̄tas apls
assignauit inter nostros hoices/hunc veter-
em istum nouū/sub vna et in vna homis
naturali psona. ut qđ retus tyrannizat lege
carnis et peccati. qđ obuiat et dissonat rōni.
qđ legi dei subiectus nō est. qđ captiuat nos
sub iugo peccati. et ita de reliquis. At nou⁹
agitur. ducitur et regis p̄ libertatis et iusti-
cie. et adoptionis filioꝝ dei. et spe heredita-
tis eterne. Collocato tenore dicendorū
cōsequēter notulemus nunc r̄ndendō ob-
jectionib⁹. nūc nostra ponendo. Habēt
in p̄mis dubitatiōem ea que dicta sunt de
cantico cor:dis qđ distinguita cantico oris.
qđ p̄t fieri sine eo. Cū dixerit xp̄us qđ ex as-
bundatia cordis os loqtur. Cū pterea cer-
tum sit nullā vocē que ē sonus ab ore aial'
platus/fieri sine corde qđ est pncipium vi-
te et motus. Respondemus qđ vbiq̄ sunt i
aliqua disciplina seu veritatis cognitione
diuersi termini. quorū quilibet haber acce-
ptiones multiplices seu p analogiam seu
equinocatiōem/restrictio vel limitatio p̄t
et deb̄p̄mitus fieri vel supponi ad certum
aliqd̄ significatum. alioquin incideret sta-
tim confusio. et ex confusione deceptio seu
sophistica paralogisatio. Propterea si de-
bet in p̄mis p̄supponi quid nominis sicut
debet. oportet cōsequēter illud esse certum
vel qđ sic vult impositor cum nomina sine
ad placitum vel ex v̄su autentico maioruz
colligitur. Fatemur itaq̄ cor dici multipli-
citer et ad multa. s. l. os. Placuit nibilomi-
nus et causis impositis/coartare fīmoneꝝ.
mō qui dictus est ut cor significet in hoīe
liberū arbitriū rōis Os vero notet organū
carnis. quamvis etiam cor ita sumptum

habet suū os intrinsecum ut ibi. labia dolosa in corde. et corde locuti sunt. Os carnis pari mō suum os habere inuenitur ut ibi. In ore fatuorum cor eoꝝ. Consequenter notandum est iuxta divisionē apli de duplī ei homine. nouo et veteri q̄ duplex est i genere canticū. vñ nouū. vetus alterū. Que distinctio sumit penes virtutē et vitiū. celester terrenum. spūale et carneum. liberum et illi; liberum. grām et peccatum. meritū et demeritum. caritatē et cupiditatem. vel amorez dei et amorem sui quēdiciimus libidinem. Quo sic in canticis ut quicq̄ spectat ad virtutem immediate vel mediate. elicitive vel i patiue. intrinsece vel extrinsece. essentialiter vel denotatiue. illud computetur inter cantica noua. aliud autem ex aduerso vetus reputetur. Colligitur huius distinctionis rō; nabilitas ex aplo locis plurimis. Et quia xp̄us dixit. Ex verbis cōdemnaberis. ecce nouitatem. Ex verbis cōdemnaberis. ecce vetustatem. que duo tamen a cordis abundantia pcedunt. Sicut igitur q̄ sile canticum sit in ore vnius nouū. et in altero orte. imo sunt in eodem ore tempe et corde mutatis. Cur aut ista notamus. nisi pro cognoscenda verius distinctionē cantici cordis a cantico oris. que non sic accipenda est vñ plerūq; cōueniant et sit aliquod canticū oris nouum. licet nō intrinsece et illicitiue. Sit pterea canticū aliquod cordis vetus dū vltro pessimas machinatur cogitationes. et ab eo excent iuxta verbū xp̄i cogitationes male. homicidia. adulteria. fornicationes. furta. falsa testimonia. blasphemie. auaricie. nequicie. dolus impudicia. oculus manus. supbia stulticia. Vides q̄ prauuū cor tale. q̄ dissonū et horribile. Opponetur hic forte nobis de pueris qui nonduz hñt usum cordis intellectualis. qd est iudicium liberū rōnis. Nōne sequi videtur ex pnotatis nullū in ipsis esse canticū nouū. neq; vertus plus q̄ in bestiis et animalibus. Cū tamē xp̄us approbans cantica puerorum hebreorum. cōfirmauerit dictū suū autoritate prophetica. Et ore infantū et lacientium pfectisti lande. Proinde frustra ponerent in ecclesijs pueri. qui tamen vident̄ gratissima portio chori canentū. Quid iterū dicem⁹ de beato illo infante Ioh̄e baptista in materno vtero gestiente. saltate et exultate. Nō nefuit ista spūaliū nouitas gaudiorum. Lui mox cōcinebat mater exclamans voce ma

gna. Benedicta tu in mulierib⁹. Canticū insup addit suum Maria dicens. Magnificat aia mea dñm. Fuit plane nouitas in hoc beato puerō cū nouo cordis. Aut q̄ paceleratum est in ipso iudicium rōnis. aut quia spūs xp̄i mouit cor nescientis ad extatōem nouitatis. Sic de pueris hebreorum. imo et de pphicis viris. et de ipsis etiam aplis. die penthecostes dici potest dū diuina patiebantur. put de Jericho loquit̄ dñs nis. dū q̄ rapiebantur. ducebantur. agebā rura. bono spū vehementius q̄ agebant. Quo contra de resana vate dicitur in maslum dat sine mente sonum. In illa siqdem et silibus. spūs phitonicas non erat subditus illis. quemadmodū de pphicis affirmat aplus q̄ spūs eis subiectus est. subiectioez intellige nō seruitutis. sed cōdescensiue p̄is etatis. vt xp̄us fuit Joseph Marie q̄ subiectus. Tertū de pueris alij spāliū nō inspiratis. cantantib⁹ tamen in eccia deuz q̄ laudantibus. quid dicemus. Nunq̄ dā nabim⁹ vel inter vetera q̄si solius oris sint aut carnis numerabim⁹. Posset q̄ fieri q̄stio de musicis organis. tam in veteri q̄ in noua lege. ad diuinās laudes cantandas ordinatis. de carminib⁹ deniq̄ que nō intelleguntur ut sepius a multis cantantib⁹ q̄ sūt sine litteris idiote. Suppetit hoc loco necessaria cōsideratio de libertate acrum. quā alibi latius expositam brevē hic rece semus. Est itaq; liber actus ille sol⁹ forma liter et intrinsece q̄ elicīta voluntate libera. formaliter et essentialiter. et tale est canticorū nostrū. i. canticū cordis put exposuit q̄ repositū est in organo cordis et dicit ei⁹ abundantia. Quisquis igitur in has fortelias inciderit. vigili corde semp intellige coaptatiōem hanc nrām de corde. ad signum dum traxat liberū spūm humanū. quā vīs inueniāt dictū cor carneū et lapideū. q̄ apud nos cor dictū despū fm̄ p̄ditiones suas arbitremur. Sunt alij act⁹ q̄ dicunt liberi p̄cipiatū. eo q̄ impanē a voluntate libera. et diuersis ordinib⁹ vel gradib⁹ p̄cipi mis aut remotis in ordine ad spūalis cordis impium. Exemplū in cantico. qd elicitur p̄mo a mēte cordis. H̄enī p̄bo vñs Maria in suo magnificat. Deinde formatur in corde carnis. p̄ imaginatiua m̄virtutē. canticū simile p̄ impiu volūtatis. Procedit deinceps ad sensū extēiores. p̄sertiā ad os. vbi fit sonus vocalis. aut progreditur vīs ad

percussionem instrumentorum musicorum in quibus fit resonantia que licet fiat in rebus non animatis nec ullo modo libertatem habebitibus dicuntur tamen hec cantica libera. quae sunt saltem mediate a libero impata. Exemplum de sagitta quam ad occisionem hominis missam dicimus libere moueri. probatio quae mors inde secuta libere facta indicatur et punitur. Quo circa patet responsio cur possunt inter cantica noua numerari. immo et dici meritoria multa que carent sensu quanto amplius ea que cum aliquo sensu fiuntur. et cum quadam inclinatione spontanea non sicut in pueris est. nam et bruta principiat aliquata spontanea licet non libera motione quae non ita persus agitur quin coagant. Tantum denique viger in aliquibus estimatiue virtutis claritas ut principes esse libertatis et domini haustus (ut de apibus poeta dixit) videantur. Erynde hoc si non ex lege diuinitatis a Dionis tradita. quae infimis superiorum coniugis tur superma inferiorum. quemadmodum igitur conuenit spiritus humanus cuius angelis in apice mentis. ita et brutalis cognitio cum hominis imaginaria virtute. Placeat ultra progressi. videbimus quae nulla penitus oratio in uniuerso quaecumque naturalis habeatur quin relata ad proximum principium dicatur et sit libera tanquam ab eo liberime producta. Et ita gloriosa oratio laudabilis est et collaudada. Si cut eleuati prophete considerantes omnia in ordine ad suum principium collaudare dixerint ipsum deum et ad collaudandum et benndicendum congratulando complacendo quae sunt hortati. Que consideratio et late pateat ad canticam cordis nostri sciet cor illius quod ex sententia dicitur cum prophetâ. Utiam mandatorum tuorum curri cum dilatasti cor meum. Quale salomon dicitur habuisse latum nimis. Quanto amplius illa beatorum beatissima cui conueniebat illud Isaie. Tunc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuum. que in omnibus eius super omnia videbat et audiebat cantantem filium suum dei verbum. Inuenimus preterea roes alias in pueris cur ad ecclesiastica canticam mancipatur quamvis nondum plenus sit in eius usus romanis primo quod tollitur oculum iners quod multa mala docet. Deinceps habitus tonus faciliter adquiritur. Recondit insuper memoria sibi cantica que postmodum melius intelliguntur. dum quasi ruminanda deducta fuerint addentes pie meditatiois et iudicij rationis. Videntur ita fieri circa disciplinas a

lia. ut in grammatica pueri commendant donatus cuius nulla est in ipsis tunc intelligentia. Adde quod assistentes magni recipiunt huiusmodi cantica puerorum ad elevatorem metis in deum. Faciunt insuper illa cantica sua esse dum ea vel principiantur vel instituantur vel approbantur vel ipsis semper afficiuntur. quis non est omnino tollendum qualecumque meritum ab ipsis pueris qui gratiam baptismalem habent. et quoque angelii semper vident facies patris. Qui denique prius non quoque affectu feruntur in deum. sicut de se referunt Augustinus. Nam enenit ibi esse plus affectionis ubi minus cognitionis naturalis positum est. Patet in aialibus et feminis. Caderet hic querimonia nullis per sua indignitate verbis explicanda de pessimis seductiobus puerorum. quoque puritas vel angelica venerari seruari quae debetur. quae ad cantica modesta secta est. iuxta etiam prophetam traditionem optebat insti tui. Sed ve et ve carni et sanguini. quam propter et ultra corruptiorem naturalem pueris originis gaudet malignans flagiositas maiorum demergere collo tenet puerulos in scenoque gurgitem verborum factorum et cantorum. Consolatur tamen aplaus electos dei quiibus dicit omnia cooperari in bonum. mirus prossus et incomprehensibilibus modis. Et quemadmodum de veneno coponitur tyria ca. sic predictio malorum salutatio fit electorum. Sit demum oratio eadem utputa canticumoris puerilis yni ad vitas alteri ad mortem. ac perinde diversis respectibus. id est canticorum vestra et mors nostrarum. Surgit alia dubitatio. Ponendo differentias cantici cordis et oris. Dicatum est canticum cordis esse liberum et intrinsece. ac perinde laudabile et in nostra potestate. videtur experientia contradicere cum querelis deuotorum frequenter lamentantium illud de psalmo. Cor meum dereliquit me. Nam cur pro magno et precioso dono loquitur David ad dominum. Inuenit seruus tuus cor suum ut oraret te. si passibilibus hoc concedi videret. Supradicta obiectio non minus plena murmuris apostolorum dicitur. Si canticum cordis sufficit apud deum. cur addita sunt tota canticam oris quam corpus alterant sua multiplicatio et membrum diuertunt a sua deuotio. et non nisi fastidium frequenter sua repetitio et naufragio causant. Est alia quod super modo traditionis nre de canticordo nouo. quod videtur sua ueritas vel arrogans vel inutilis vel perficia vel yer

bosa **V**erūnamen expediamus duas ante p̄positas dubitationes, et dicamus ad p̄mam delibero v̄su canticordi nostri. qđ i telligimus cum p̄supportioē et non aliunde sc̄z impedito et abs: pro. sed stante iudicio rationis. Nam et arbitrium dicitur liberū de rōne iudicium. **D**oc autem impedimentum sit aliquā non imputabiliter ad culpaz extoto. qnq; ex tanto, modi quo q; causantes hec impedimenta alibi traditi querendi sunt. **C**eterum stante iudicio rōnis / potest nouus homo regeneratus in christo libet canticum nouum cordis exercere vel eli cere modo tali aliquo qualem notabimus fm voces et per voces affectuum. etiā vbi canticum oris nullum sequeretur. Alioqñ apostolica monitio tam Pauli q; Jacobi frustra esset hoc autem fieri semper posse, idcirco quibusdam non appetet, quia vel non sentiunt huiusmodi affectioēs in corde suo carnali. qles dicte sunt et posite sunt passioēs a philosophis qsi sole. vt spes me tus meror gaudium, aut oppositas voluntati sue passiones. tales ipsi patiuntur ins uit. **D**ec est fatemur non mediocris neq; irata conquesta timor et aratū quoq; conscientiarum vehemens exagitatio. **L**ui sub vnius casus exemplo conabimur responderē aperiendo dicendis infra viaz. **C**elebriter queritur et passim a theologis, si dolor contritionis de peccatis debeat esse maximus. etiā minus esse potest? Notant ipsi distinctionem utilem et accommodam valde p̄ canticordi nostri totius intellectu. **E**s isti qui in dolor aliquis in sola rōne qui liberū subiaceat arbitrio. Dolor iste et displices tia vel odium vel detestatio sic elicita cum gratia sufficit ad detestatioēm p̄tī supposito q; nullus in cor: pedolor sequeret. **A**ttamen dicitur dolor de peccatis et dolor maximum, qd de nulla realtera temporali/ tanta detestatio dici debet a cor: de rōnis. sicut nullū est daminum pene qd equiperetur dāz no culpe. Dolor aliis est quez philosophi numerant inter passiones concupisibilis sensualis, qui consurgit et apprehensione obiecti discouentis ipi sensui corpora s li. habet hic insup causari cū motu spiritu um. et cōstrictione cordis. **H**unc utiq; dolorum/nō oportet esse maximū in penitente, immo nimius et culpabilis esse posset, vt pote cordis sensualis et corporis destructio. **P**orro nō est fm hunc dolorem mensu-

randa semper bonitas penitentie. **L**uius ratio est. stat enim duos esse et sepe videm⁹ quoq; vnius ex complectioē naturali cor habet strenuum et virile nec lacrimis idoneum. ita vt vel vix vel nunq; flere possit. **E**rit alter cordis femineti molliis ad omnem miserationis occasionem lacrimis lacum vel pnum. **P**rimus elicit detestationem peccati sui intensius in animo. fort⁹ et laudabilis in casu q; alius. nec apphenderet illum sapientis verbū. **C**or durum male habebit in nouissimo. Jam enim talis peccata detestans ppter durum nō durum cor habere sed molle dicendus est; sic tamen vt se per redundātiā doloris cordialis in corp⁹ nisi sista se libere mens ne fluat in inferiora. sicut in xpō fuit sicut poterat Adam. Sicut **M**aria nullum h̄ns motū puenientē iudiciū rōnis impabat vt placebat in cor: p. **E**liciunt̄ ex hac distinctione magistrali et autentica vulgara p̄bata recepta q; salubres et pulcre considerationes. **P**rimo q; noia sensibiliū passionū transferuntur rōnabilititer ad affectiones voluntatis significandas. **D**oc cōfestim p̄spicuum est dedolore de quo minus q; d̄ plurib⁹ alijs appetet. **E**thoc diffuse dedit **Aug⁹**. in suo de cūitate diversis libris et capitulis. matē dum longam de opinione stoicoꝝ ex histōria agellij textis orōcem. sumpta occasione d̄ passionib⁹ demonum fm positionem platonicoꝝ. noiatim apulei. qui describēs de mones dicit eos esse aialia corpe eterna. animo passibilia. omni vici genere passio nū qles in hominū cordib⁹ et p̄timur. **A**cp inde nititur salvare supersticioēs gentiliū et sacrificia et carminaciones. qm dicit de mones talibus allici vel placari. **C**eterum **Aug⁹**. cōcludens ex hac miserabilē cōditōne damnatioēm demonū p̄uersissimā plus q; hoīm hic etiam pessimoꝝ redit ad remoraōz duarū sectarū. **U**na fuit stoycoꝝ que passiones ponebat in sapiētem cadere nō posse. qm erat virtuosus. vices autē in sensibilitates q; sensū phibet passionum. **S**ecta fuit altera peripatericoꝝ q; nō damnabat passiones oēs nec a virtuoso phibe bat si fieret moderate. **C**ōcludit̄ **Aug⁹**. disputatioēm hāc magis eē verbale denobus passionū q; realē de suis effib⁹. Fallebant̄ stoyci q; solū p̄siderabāt ī hoīerōz nec aliquid habere debere qd esset commūne cū corpe credebāt. **D**eceptus est eō stil-

tus epicurus nihil in homine more seduce
oꝝ preter corpus attendens, et dicens i cor
de suo non est deus. **Fides** vero consonat
illuminate rōnis **Aresto**, ponenti in homi
ne aiam rōnalem et corpus organicū, hec
sunt put hic loquitur et caro. Fuerūt apō
nos p̄cipui duo theologi quoꝝ vñus mā
gis insecurus phiam **Aresto**, tradidit noſ
mina passionū nō p̄prie dici de affectioni
bus spūalibus. Alter plus herens **Auguſtino**
tradidit in spū rōnali sic inueniri cō
cupiscibilem et irascibilem voluntarias fm
p̄piaam theologoy acceptiōem / quē admo
dū in appetu sensuali fm phim. Et b̄ absqz
dubitacione putamus esse verū q̄uis (vt
Augusti tradit) fruſtra de verbis / vbi dere
conſtat nec titur cōtroversia. Neqz enī p̄hs
i p̄p̄to minus qui uis theologus / negat
eriam deo gaudiū esse delectatiōem et leti
ciam. dicit enim deū vna simplicissima et i
mutabilissima op̄atione delectari. **Plato** q̄
z dicit deū postqz mundū fabricauit exul
tasse gaudio. Et in sacris litteris, gloriatur
sapientia delicias suas in filiis hominum
Et qđ letabitur deus in opib⁹ suis, non q̄
dem affectus sui mutatione, sed exterioris
op̄ationis innovatione. **Eliſi** amplius
ex p̄notata distinctione tanq̄ clauenstra
p̄ canticordō q̄ nō ex motu cordis carnal
accipi debet virtutū aut vittioꝝ / nec etiā re
uelationū vinculis et certa distinctio. **Ueſt**
re p̄ ſuſ enūciauit sapiēs. **Cor** tuū ſicut p̄
turiens fantasias patitur, niſi ab alto imiſ
ſa fuerit vifiratio. Neqz parū formidanda
est verbi dei p̄ os pſalmiſte cōminatio. Di
misi eos fm desideria cordis ſuſ ibunt i ad
inuentiōniſ ſuſ. Quanq̄ dixiſſe legatur
deuotus **Bern.** q̄ ex motu cordis spūſtacī
p̄tiam agnolcebat. Qđ q̄liter intellexerit
habeatur ex alijs dictis ſuſ et regulis euā
gelicis, que nō in motu paſſiōnū cor paliū
ſed imitatione et custodia diuinoy fmōnū
cōſiliū dicūt cē ponendū. **Cōſiliū** meū in q̄
p̄. **Justificatiōes** tue. **Paſſiōes** autē cor
dis carnal/habeto eo ſuſpectiores q̄ feruē
tioꝝ nec rōis frenū ſequētes attēderis / q̄
tūcunq̄ ſetē deuore inſte ſublimes appare
ant. qm̄ later in talib⁹ aut ſub talib⁹ vt ſepe
demonū meridianū. **Habetur** cōſequē
ter q̄ nō ſp̄ illi ſunt virtuosiores q̄ iudican
tur deuotiores in cōpunctiōib⁹ et lacrimis
ad quas ſexus femineus. qz pronus eſt cā ſ
tatur eſſe deuotus. **Uerū** potuerunt iſte

veritates cū ſimiſlibo inſra explicari ſoluē
do tertiam dubitatiōem ſi ſcōam p̄mit' ab
ſoluerimus, p̄ rephbne murmurantiū
cōtra tot cantica oris que carniſ eſſe ponu
mus, et que fieri crebro cū fatigatiōe homi
niſ vtriusq; nemo negat, licet alia et alia rō
ne hic et ille moueat. **Cōſonat** diſtinctio
dedilectione dei quā non oportet ſemp eſſe
maximam in ſenſu p̄ intensiōem vel exten
ſiōem, ſed in mente p̄ app̄ciatiōem et p̄ po
neratiōem. q̄ citius eligitur ois amor aliis
p̄prie etiā vīc. deſeri / q̄ dei ſubeaſ offeſſa.
Patuit in martirib⁹ magis q̄ incarnaliter
philocaptis. **Saluat** hec diſtinctio ſūter
quo pacto ſtant ſimul in eodē / tristitia et le
ticia, cū motus hēant contrarios in corde, il
la ſtrigit. hec dilatat. v̄erū nō in mētali ſi
ſensuali paſſione locū h̄z. **Demū** ad edi
ſificatiōem ecclāſticoꝝ maxime monachoꝝ
pauca note muſ. **Ecciam** cōſiderem⁹ ciui
tate glosam eſſe. **Preterea** reginā illā q̄ aſti
tit a deoſ ſe in vefitu deaurato circum
data varietate. **Elle** rursus corpus inſigne
mīſticū / h̄is inſtar corporis naturalis / mīſta
mēbra q̄ nō eundē actū h̄nt, ſed in ea diſtri
buit ſpūſtū ſtona ſua / put vult / tam gra
tuita ſolū q̄ ſratificantia / gratū facientia
Deniq̄ ciues huius ciuitatis opter queſi
bet ambulare vocatione q̄ vocatus eſt. hūc
in actua. alterū in cōtemplativa. nūc in o
peratiōe. nūc in ocio ſctō. qnqz in obedien
tia regulari. aliqñ in qdā ſpūs et corporis lib
tate. **Deſcedit** h̄mōi varietas vſqz ad cant
coꝝ diuersificatiōem in ecclāſticas cerimo
nijs multiplice. Itaq̄ dū apli diſcurrebat
in oēm terrā ad cōuerſiōem gentiū. Ipi tū
nō legūtūr in h̄mōi cātīc̄ exteriorib⁹ ſemet
exerciſſe. pſertum moe iudeoꝝ in synago
gis et tēplo ſalomoniſ. Et qm̄ legalia ceflas
ſe docuerūt / ac deinceps magi traduxerunt
ritus gentiliū p̄ flamines et archiflamines
ad ecclāſtā policiā / q̄ p̄ ſacerdotiū. **Arō**
ſub finetū altero q̄ gentiles. **Porro** tempo
re martirū circuierūt aliq̄ in melot. ſin pē
liby capnis. in mótilb⁹ et spelūcīs et in cauer
nis terre. apō q̄s et q̄les ſat, p̄babile ē vo
lia cātīc̄ nō fuifſe. **Post** dilatatiōe eccie ac
reddita pace fuit nibilomin⁹ mīſta varietas
Sola pſalmoꝝ accētuatio tenuis / fuit a /
pud aliq̄s. apud alios / celebrioꝝ cum arte
ſua cantus. **Fuit** apud alios diſcantus. ad
dita ſunt cymbala in ecclēſijs benesonan
tia que cāpanas dicimus. **Fuerunt** apud

alios organa multarum fistularum iunct⁹ apud aliquos tubis ductibus. **D**ostre⁹ mo quid necesse est numerare per singulas quales in canticis ecclesiasticis habite sūt et nunc obseruantur varietates. **R**e amas ad fructum vel vsum. **D**edit Aug⁹ quodam loco confessionū suarum intelligi/nō quam esse difficultatem circa rem hāc ita ut in neutram partem ausus fuerit p̄cipita resententiam. Nam cum recordabatur in stitutionis ambrosiane de canticis et hymnis/ne populus in eius custodia vigilans meroretabesceret. dum q̄ lacrimas suas meminerat quas h̄mōi vocibus acriter cōmot⁹ habuerat eliquabatur veritas i cor eius et bene cum illis sibi erat. trahebatur approbare cantandi talem morem. **S**ed postremo dum sentiens blandimenta dulciorum canticoꝝ cedere sibi in quandā aurium voluptatem/dixit se malle tunc cātam non audire. nam penaliter inquit me peccare confiteor. dum plus ipse cantus q̄ id qđ cantatur me delectat. **C**ōquisitio nem habet hoc vltimū/non mediocre/pri mo de musicis instrumentis et organis. q̄ nihil vt̄q̄ loquitur vltra mulcentē armoniam nisi p̄ incertis intelligentia. **S**ed et de laicis alīs q̄ non intelligentib⁹ ea que cantantur/quasi par est difficultas. **D**e inde supadditur altera p̄ncipalis dubitatio de multiplicatione canticoꝝ/mentis de uotiōem suffocante sepius q̄ refouēte. maxime cum beatus Greg. alter ex institutiōibus talium canticoꝝ iudicauerit indignū si dediti verbo dei/studiū suum in istis tēpus q̄ darent. queratio videtur ad dispositos cōtemplationis ocio trahi. ne officiū qđ pro deuotione et xp̄iana p̄fectione institutum est/contra deuotionem militet. aut p̄fectionis culmen apprehendere p̄pediat. **P**auca dicamus p̄ retanta. fatemnr enī q̄ plene satissimē non hic sufficim⁹. **D**ul te sunt cause multiplicationis psalmodia rum vocaliū in ecclesijs. Una est vite laicorum/laudabilis occupatio/assistentiū consolario/discoles morum deuotatio/cohabitantiū regulatio/penalis satissimē. carceralis mancipatio/dei collaudatio. totius eccie rep̄nitatio/voti cōpletio/mutua recōpensatio/vt̄lis assuefactio/mentis humiliatio. **H**arum autem. ej⁹ causarū et si sūt alien non reducibiles ad istas/deductiones nō p̄sequentes ad p̄sens iungamus q̄ nō.

semper homo constituitur quo p̄fectius viuet/aut cōtemplo/aut theologando/aut alioꝝ p̄fectivo obsequendo. sicut et in policiā quosdam videmus seruos/magni tam in genij. quosdā mechanicos/quos ad liberales artes natura genuerat idoneos. et ita de plurib⁹ quib⁹ tradidit regulam apl⁹ ut ambulet unusquisq; vocatione qua vocatus est. **S**it hec vocatio sp̄ualis/a diuina p̄uidentia que vt̄q̄ generaliter et immediatē cōcurrat in omnib⁹. sit hec vocatio propria deliberatione. quemadmodū in religiōnib⁹ quoz p̄fessorib⁹ si murmurauerint/ quid aliud dicetur q̄ illud ciuile. **V**ide eti⁹ bi qui taliter elegeris. **E**ccl̄. **D**atere qđ sponte subisti iugū. Brauat plane/nedū defidiam in retem/sed aliqui aiam p̄us strenuam/onis assidue reperiit seruit. Nam verissima p̄sus est rō quā monachus de dit interrogatus qđ esset in sua religiōe disficiūlū. an ieiunia. an vigilio. an silentiū. **L**ötinuo inqt̄/cōtinuati repetitio cantus. **A**mplius vero q̄ murmur suū palliant aliqui. deus inqunt intuetur cor et bōa voluntas/p factō reputat. et minorā/p majorā bona recōpensari p̄nt. sicut p̄ cōtemplatiū actiua. **D**icam⁹ q̄ iam in obligatis/ alia est rō q̄ deliberas ab obligatiōe. et hec est vñacā cur solidior aut voluntas aut compensatio nō sufficit sp̄. **N**oui t̄pib⁹ n̄ris duos celebres in theologia doctores p̄pici etur oībus suis deus/bi cōferentes cū p̄ri bus duarū religionū mihi silt̄ notissimis si religionē introirent. **P**ossetis inqunt os nera religionis cōformiter ad ceteros fr̄es exequi: quib⁹ se nō posse cū iam fracti cēnē erate r̄udentib⁹/sed posse studēdo docendo meditādo cōpensatiōem afferre. **S**ubintulerūt. Et si quotidie cū paulo rapet vos deus i tertiu celū/nisi cōplicuerit; instituta religionis/nob̄ quoꝝ magna ps̄ aialis ē/nō nisi scādalu et vobis ludibriū futuros esse noueritis. tps intrandi religionē/tps mandendi. vulgo dī. Qui cū lupis est: cū ipsis vululet. **R**ursus si voluntas p̄ facto repūetur apud deū q̄ ad meritū essentiale vite et/ne. tñ multiplex in alīs rep̄itur instātia vt̄ in accidētali p̄mio q̄lis est aureola q̄ datur actui excellēti nō solū voluntati. **V**trursus in actib⁹ p̄uilegiatis. q̄les sunt largitiones p̄ indulgentiis. vt̄ p̄terea sunt exercitia sacramētōꝝ q̄ vim suā h̄nt virtute op̄is op̄ti. vt̄ insup̄ sunt op̄a satisfactoria. q̄lia sunt

solutions debitorum, aut restitutions ab latore, ut in proposito solutio vocalis seruitur, quod omissiones et si non semper posterum impossibilitatem sunt culpabiles ad damnationem, non collunt tamē oīm ex sola voluntate satisfactionis obligatiōem, quā semper aduenient, te satisfactionis oportunitate, p se vel suos teneant, qd non esset soluto p̄ius realiter prelio. Demū in penis et p̄mis cimilibus, cuius dens est, qd voluntas occidēdi sola vel voluntas alterū ditandi, facto non equatur. Ad h̄c porib⁹ qd in civili vel ecclesiastica congregatiōe sicut et in legū traditionē, respect⁹ habetur ad ea qd ut in plurib⁹ eueniūt, nec priuilegia nec cōditiones nec utilitates paucorum, p̄ pluralitatē p̄iudicabiles esse debent. Cōfitemur tñ oportet dispensationem et bonā eq̄atatem apud tales casus p̄ticularē locū tenere, qui si negetur p̄tinaci crudelitate aut insipieti stoliditate, non video quid suscit afflīctis, nisi recursus ad deum patrem et solatij cū imploratiōe mie sue qd cōuerat corda patrum in filios, faciēs cuī temptatione puentū, potens est quippe de us dare patrib⁹ intelligi fieri posse, p utilitate fratru spūiali cū maria vacantiū exone ratiōem seruitur qdatur laborantib⁹ in officijs tempalib⁹ cū martha, nisi qd aptior est oculus carnis ad ista qd illa, et si non sp̄ maior necessitas. Valebit ad extremū (sic o pinamur) ad cōsolatiōem lugentū sub iugo corporaliū canticoz, declaratio cāticordi noui, ad quē p̄operat intentio, si attentio non defuerit qm qui verbū narrat non attendenti, qsi qui excusat dormiētem de graui somno. Quid autem nequius, qd intolerabilius quid lege punib⁹, qd si nolit officiū sui p̄sus honestissimi diuinissimi, saluberrimi doctrinā qd audire. Dedit vero nob̄ cōfessionis deus regiones gentium et labores populoz, ut cantemus ei, ut in sacris verbū suum scripturis audiamus, b̄tificans illos qui audiūt verbū dei et custodiunt illud. Quō custodiūt, ne solicitude seculi et fallacia diuitia p̄ suffocent verbū. Quale p̄būt qd insitū et in māsuetudine et patientia sua sceptum, p̄t saluare aias nr̄as, afferens in corde bono et optimo fructū multū cū hubi latione letissima in cāticis et verbo solatij. Ecce p̄grini sumus in hierōm celestē. Lomitatur nos assidue verbū non h̄ns amari, tñdine, non tediū, qd si comes factūdus ī via p̄ vehiculo est, comes alter qd facūdior, ver-

bo dei, cuius verba spūs et vita sunt. Sē ferant hoc qui dicebant, Nonne cor n̄m ardens erat in nobis dū loquere in via et apiet nobis scripturas. Sed tandem nouus homo pauculas de canticordō nouo/notulas attendat.

Cōfitemus secūdus

Q Antīcū nouū aliqd esse et fieri ī solo corde et v̄bo mentis tradit anagogia xpianis p̄grinis. Anagogiam dicim⁹ sursum ducti onem clem eccīa quotidie monet facere cōcinēs. Sursum corda. Ut hoc nisi vt qd sursum sunt q̄rat nr̄ hō nouus de celo celestis dū p̄grinamur a dñō, cōuersatiōez nouam q̄rētes in celis, vbi cātatur cāticū nouum corā sedēte in throno qd dicē. Ecce noua facio oīa. Hic dudū p̄ Ezechielē pollūcebatur, dabo vobis cor nouū, et sp̄m nomī ponā ī medio v̄ri. Quidni tales ī nouari sp̄ recto, cāticū nouū cātent ī corde nouo iuxta suasiōem apli scribētis ad Eph. Implemi sp̄s sancto loquētes vobis metipis ī psalmis et hymnis et cāticis sp̄ualib⁹ cātantēs et psallētes ī cordib⁹ v̄ris. Sic agebat. Cecilia virgo s̄g euāgelīū xpī plāe nouum, plāue verbum dei semp gerens ī pectore, et cantātibus organis soli deo decanabat. Fiat cor meum et cor p̄pus meum ī maculatū. Cāticū tale nouum rōnabilitē appellatur cāticordū, i. cāticus cordis vel cordiū. Suū quippe subiectū, suū ī strumentū, sua corda qd dicīt a corde suū auditus, sua vōcē, suū os, sua modulatio ītrorsus vel ī corde mentis vel mēte cor dis, quēadmodū v̄sa ī psaltes nr̄a maria ī suo cāticō cāticō, p̄sus nouo, qd nouū fecerat dñs sup terram, dum iam mīlier circumdabat virū. Ait nempe, fecit potētiā ī brachio suo, Lerte nouo, certe verbo dei. Disp̄sit suū men, cor, sui. Ecce mentem cor dis, siue referas ad deū disp̄gētem qui alio loco dicīt tactus dolore cordis ītrinsecus. Et alibi loquit̄. Inueni virū s̄m cor meus. Siue magis libeat ad supbos cōiungere quatinus enormitas p̄fundā sui superbie maiori et aggrētiōe dāneſ. Cāticordū nr̄m nouū describis ī esse vōcē numerosa, mēte cordis ad dei glām elicta libere, quā solus nouit qd accipit. Hoc nimirū ī est mistériū qd loq̄batur aplūs absconditū. Et secundū, Dyonis, solis p̄priū xpianis, hoc ē

nomine nouum in calculo cādido scriptū: id est. in corde puro. qđ nemo nouit nisi q accipit quoniam in expimētali noticia ta ctus spūalis positum est. **Hinc** **Apostol⁹** **Quis** **hominū** **sicut** **que** **sunt** **hoīis** **nisi** **spiri** **tus** **hominis** **qui** **in** **ip̄o** **est**. **E**ſſe vero vo ces aliq̄s numerosas in corde sola cordis aure pceptibiles nisi deo et quibus deo vo luerit reuelare cōuincitur exemplo. **N**ox si cui forinsecus racenti dicit dñs. **C**ur clamas ad me. Et in ps. Desideriū pauperū exaudiuit dñs. pparatiōem cordis eorum audivit auris tua. **F**inis cantico: di noui ponitur esse dei gl̄a. ad dñiam veteris. cu ius finis est amor sui v̄sq; ad contemptum dei. **L**eterum libertas electiōis tenet locū forme iuncta maxime gratia xp̄i que manu datum verbi dei nouū de dilectione format et implet. **D**iscernit ex hac p̄tcula que dīc elicitā liberū/cāticordū ab omni p̄suis can tico intus vel exterius tñm impato. **C**anticordū hmōi fuit excellentissime in illa beata que cecinit. **M**agnificat aia mea dñm. **E**cclauit spi. me. in deo salu. meo. **P**reponimus hanc beatāz in exemplar pulcerimū et in testimoniu pro dicendis certissimū. ne dicat aliq̄s ista nos confingere de corde nostro. **N**e p̄terea cogamur interim p̄ equinoctiōem vel aliter in aliena seu v̄tera cātica labi. **S**ed in sola anagogia nouus sermo versetur & cinat et loquat. **A**llis igitur nobis o gratia plena. **D**ignare te nos laudare et laudando disciplinam nouam sed certam et veram agire. **T**u inq̄s c̄ in corde qr̄ sc̄tūs et nouus amor singulariter ardebat spūsc̄tūs in carne virginali mirabilia faciebat. et cor eructabat verbum ilud bonū. **M**agnificat aia mea dñm. **H**onestibi videſ ex hoc statim cantico sc̄tā fuisse mirabilis illa nouitas in maria tñm panistria nostra. que nouitas appellat ab aplo/diuisio anime et spūs. quā efficeſ po test solus sermo dei viuus et efficax. et pene trabilior omni gladio ancipiti. ptingēs v̄sq; ad diuisiōem aie et spūs. cōpagū q̄z et medullarū. et discretor cogitationū et intentiōnum cordis. **V**ideatur sup hac diuisione auctor de spū et aia. quid cōformiter ad **R**ichardū de verbo ad verhū tradiderit. quo niam elucidatio p nobis est in grāde stupē dumq̄s miraculum. nec attestatiō m̄a so la satis credibile. **P**ergamus interea cō siderare quo pacto spūs marie dictus ē ne

dum canere. sed ad actum saltare. tripudia re. et exultare velut extra se saltare. volebat pabolicū illud ip̄o properū cauere quod de pueris ludentib⁹ in foro. xp̄us bñdictus fructus ventris sui sumpsit cōtra pfidiam veteris iudeoz. **C**ecinimus inq̄nt vobis nec saltastis. **D**aria cecinuit in spiritu et saltauit. nimiq̄z carmen illud erat nuptiale qđ epichalamum dicimus. **S**ed quarū nuptiarum. vtq; plurimaz. **H**ubebat in aluo virginalis vteri palacio. bñanitas cumdeitate. caro cum verbo. limus cum deo. **H**ubebat ecclia quā Johes vidit ranq̄ spōlaz nouam de celo descendētē a deo parataz nouo viro suo xp̄o. **H**ubebat deiformis marie spūs deo suo dño et agno qui erat cā q̄s sponsus pcedens de thalamo suo. verus sol iusticie ponens tabernaculum suuz in corde marie que erat mulier amicta sole. de sponsata vni v̄r v̄rgo casta. **J**esu christo. **F**igamus p̄cor in hoc spiritu saltante et exultante spūales oculos cor̄dis in lumine fidei. **C**onsideremus bimc deiformē spiriū tanq̄ diuisum a carne/effulgeat apud nos tanq̄ angelus v̄nus dei sine carne et sāguine. **N**ibis omnī aspiciamus ip̄m p̄ tpe vie tunc vere passum diuina simul et humana. **N**am inuenta sunt / nō cōfusa tamen i ip̄o hec omnia. spes. metus. meror. gaudii nō quidem ppter corpus solum iuxta poete se tentiam. **H**inc meruunt cupiunt gaudient q̄s volentes. **A**ec auras despiciunt clause te nebris et carcere ceco. **S**ed electione et acceptione libera voluntatis. **H**olo tam̄ credat aliq̄s spū marie / nō habuisse modum cognitionis alioꝝ viatorꝝ in quib⁹ omni bus cognitione procedit a sensu. sed hac adepta spiritus suus libere r̄tebatur suis affectionib⁹ absq; organo corporeo de q̄ pau lo post infra dicimus. **H**abebat insup affectiōes varias. pportionales passiōes illis quib⁹ aia sensu corporeo v̄tens afficitione sine motu carnis aut corporis: aut bonaſ tam̄ oēs habebat moderatas et ordinatas sub monade deo. in armoniā pulcerrimaz suauemq; quā inhabitatrix dei sapia delectabatur audire. **O** si cognouisset stoy coꝝ disciplina grauis si inuenisset et fide mulierem hanc fortē / exclamasset pfecto hic h. **O** diuina mens sapientis qualez in hoīe poni debere cōtendimus. a qua mente nō gaudia sed mala gaudia. nō timorem sed vanum timorem. et ita de spe et dolore.

remouendas predicamus. alioquin quid a lapide quod alia quamvis insensibilius differet conditione sapientis. Tales preterea posuerunt tam platonici quam peripatetici celestes intelligentias/ quales nos christiani angelos noiamus quam impari varietate. Audiamus tamen in eorum positione qualiter ad nos consonantiam vel tenuem veritatis. Ab hisceteres in primis quod celum sit animatum taliter ait aliquod rationale compositioni et materia celi et forma intellectuali. Credimus tamen assistentes esse celestes intelligentias. quales appellat apostolus ammiratores spumus. Nam regula est communis theologie cum phis corporalia per spiritualia ministrari. Credamus quod verbum dei per amorem communem spiritualiter et vitalem alere oia quecumque amorem interpretata fuisse videlicet phis apud boemum spiritum vel animam celi et mundi. O felix qui habet genus si vestros animos amor quo celum regificat. Et alibi dicitur loquens deo. Quas inquit lege benigna ad te queritas reduci facis igne reuerti. Ignoramus quod alius intelligens quam amorem. Ponitur antritus isti phis consone satis ad magnum Dionisius. quod in qualibet intelligentia post primam et unicas quae deus est triplet motus spiritualis inueniebatur. Unde quasi circularis et uniformis circa diuinam metem ab ipsa in ipsam tangentibus ab oriente in orientem. Alius velut obliquus de se ad se. in secundum ab occidente redeat in occidentem non sine multa particularium quadam irregulariter recta. Tertius imaginabatur motus rectus seu diametralis creature a se et contra. Cautus ista apud boemum phis dicens. Qui operua tecum videar ibi. Et auero dicit aliquis cur et unde talis tamquam remota diuersio. Consuetudine et decoro per omnem modum. Respiciamus mariam etiam per statu vi sublimem habuisse ad contemplationem omnifariam celestium et infernorum. Et hinc affectiones hausisse multiformes. quaqua uersum sursum. deorsum. ante. retro. dextorsum. sinistrorum. introrsum. denique. Tales vero affectiones nonne quodam voces erant canticordi sui cuius naturam inquirimus et practicaz eius sub arte quodam tradere sat agimus. Cur aut plus exemplum spiritualis cordis Marie viaticis quam angelii quam ade per statu innocentie quam alterius scotorum quam demum ipsum Christi placuit hoc facere quisquis hec legerit accipiat paucis. Spumus marie viaticis quamdiu nunc consideratus ab anima et carne sunt passibilis. Voces exprimuntur in se. nunc amo-

ris et gaudi. nunc meroris et odij. nunc spei nunc metus. nec non per oia pie compassionis et vice regina mea tunc erat. Canticordus igitur habemus in ea per eam. velut in extremo plaro verissimo. clarissimo. certissimo. Sed angelos bonos sed sanctos spiritus glorificatos sed adam in statu primus instituto. nullus admodum passibiles dicit. Epus preterea non necessario sed dispicatorie dolorum timorem miserationemque suscepit. Alij denique viatores boni a veniali discordantia non secluduntur. Spiritus vero marie cum nulla consonantia crimali leviter passa est affectiones ex conditione nature mortalis propinquabiles passionibus carnis. Potuerat hec considerationis sufficere per practica canticordi noui. prout in arte tradenda et ponenda veluti sunt oculis. sed antea invenimus ad primis sa quod ipsis consenseret. nec nos impeditat. Ecce quod spiritum marie nudum et solum et separatum ab anima et carne propositum inspiciebat dum etiam vivere in carne mortali. Nunc eadem considerationis non perturbata formemus. immo formatum tribuamus. immo tributum respiciamus. organum vnum perstantissimum. per quod et in quo spiritus marie canticum suum novum non introit. clausum teneat sed ad exteriora deducat. nec enim opus inquirendo longe progredi. Conseruatur in intuitu ad corpus eius organis cum phis. quod omnino contempsum fuit. Et ita prouersus eloquium ab omnium somite res bellis dissonantie per nec etiam minima possunt operationum notula sibi discors esse. Gloriosum plane dicendum organum tale ad omnem armoniam formabilem summe dispositum. Celeste dixerimus illud organum potius quam terrestre non natura sed gratia. Celeste prouersus ob quandam stabilis mutabilitatis effigiem. ob inerrabilem obediens suo spiritui legem. Cuicunque vicissitudines in motibus suis non plus fuerunt a recto deuicias. quam orbium celestium girationes. Non strepito videre erat in organo marie corporeo motum proportionatum primo mobili celestiali motum velut obliquum cursu planetarum non omnino dissimilem motum praeterire rectum. ad exemplar elementorum gravium et levium. et hec omnia cum summo ordine concentu numero et pondere mensura fuisse credideris. Accepisti sub brevibus quae fuerit canticordus spiritus marie in multis simile spiritibus angelicis. Adiunctum est de organo corporis sui temperatissimo et.

Ob. 2.

commensuratissimo. in quo et per quod spiritus iste et anima marie. poterat imperatiue cantica spiritui proportionata foris concinere. non poterat experimur in organis distemperatisimis corporibus nostris. qualia sepiissime luxit et planxit apostolus noster. proficens non se posse bonum quod volebat. sed transrannisari sub lege peccati que est concupiscentia. volebat enim non concupiscere sed posse inquit non inuenio. quod vanitati subiecta est omnis creatura non volens. ista tamen exceptra quam impleuit tota caritas et humilitas ut locum in ea non haberet vanitas et cupiditas. **Canticorum marie vocibus innimeris musicalibz resonabat.** dum in corde suo cōferebat omnem secum euangelicam veritatem. dum p̄terea cantabat canticum novum quod nullus alter spiritus cantare poterat aut poterit. Itaque si tot in cordibus nostris spiritualibz cogitationes et affectiones possimus eliciendo formare quos corpora corrumpamus p̄rie iniquitates supergresse caput nostrum grauant obtundunt obnubilant mergunt. **Eo** iecturet pius et solers animus quid in illa sc̄ta p̄ sc̄ta. spiritus sapientie sanctus et multiplex opabatur quo sapientie spiritu in tamen plena sicut et gratia benedictione quod celesti fuit. quod ab universalis ecclesia non sapiens sed antonomatica quadam approbatione sapientia suis cum personis esse canatur. ut quod est mater pulcre dilectionis et timoris et agnitionis et sancte spei. in qua omnis via et veritatis. omnis spes vite et virtutis. quoniam qui audit non confundetur quod vot sua dulcis a dilecto predicitur. **Canticorum** dum marie possimus ad paucas voces reducere principales sub quibus et ad quas omnes affectiones seu passiones phis theologia quod reducunt quod sunt amor seu gaudium timor odii seu dolor. et quanto quod si complexa sit passio. **S**ciet quisque fuerit scribaductus in regno celorum perferre de thesauro suo noua hec et vetera. de thesauro sc̄z theologorum et phis qua super sunt opuscula quedam scripta. Nullus autem purus homo existens scribaductus tale aliquid sapientius efficere cognovit quod amica per amorem dilecti filii sui. cui blandiens dicit illud de cantibus Omnia poma noua et vetera dilecte miseriaria tibi. Que te beata. quod cum virginis sponso suo totiens audiuit verbū dei cor porreis auribus et humanis custoduit obsequijs. **Canticum marie** potest velut sub

arte quadam exemplo sensibili ad gamma unum componi. **Canticum** est a phis experi entiam sequentibus quod ars que est recta ratio agibiliū confert plurimum ipsi nature. sic ingenij bene dispositis a natura. proficacitatem et ruditionem et ad illuminacionem amplioram. Amplius vero si ars imitatrix nature solet a generalioribus incipere. solet ad certum suum ordinem confusa multa quod coponere. solet per exempla sensibiliū ad intelligibilia viam dare. cur non temptabimus h̄ in musica facere spirituali quod factus certimus in carnali. **D**uo cuius intellectu facilius tradidit nobis industria per unum gamma. quod per se voces aut notulas figuratum re lut oculis inspiciendum monstratur. **Canticum** id est spiritualis canticum non ideo probabitur gamma suum habere posse. quod in terra proprietatem in descriptione canticordi positam solus ille nouit qui accipit. videbitur forte parvus attendentibus hoc fieri tam irrisibile quod impossibile. quemadmodum de coloribus cecos de sonis surdo naturaliter disciplina nequit tradi. Sed aperiamus aures cordis ut qui habet aures audiendi audiat. Et in primis audia et phis a quo sumpta videtur instantia. Voces inquit sunt earum que in aīo sunt passionum note. **E**cce loquitur ad musicam consonanter notarū verso utens. **A**udiatur p̄terea alter loquendi cōpositus ab emula Sampsonis. **N**unc inquit aperuit vir meus cor suum mihi. **A**udiatur simul Gregorius dicens quod per sensibilia cognita ducitur animus ad incognita. **A**cquiescat quod scit cognita diligere dicit et incognita amare. **C**ollidamus ista pariter et scintilla veritatis crumperet que scintilla. **I**sta nimis quod passiones cordis spiritualis licet inuisibilis licet insensibilis exercitus aperiri sicut et cor utiliter patitur. **P**ossunt siquidem agnosciri foris. sed non oīno. similiter ad cor quod afficitur et experimentatice mouet et tangitur. hoc enim fieri non querimus. **Q**uid ergo plane ut cor audiētis ad aliqd in se formandū vel eliciendum simile cōcitetur. **H**oc ne sic omni die. mater audiens filium sic dicentem. **O**doleo. o timeo. format in spiritu suo vel doloris vel timoris vel compassio nis affectum. **E**t quia sit hoc arte. quia ratione. nisi quod aperuit sibi filius cor suum et latentes intus norauit passiones. **S**uppetunt plures alienigenae quibus efficitur spirituum artes de musica spirituali non efficacia.

non inutilem/non impossibilem.non irratione sed veneratione et gratissima receptione gratissimam;dignissimam. Et si nō ista forsitan que subscriptitur.alia tamen quā subtilior et solertia tradere posset indago.

Canticordum nonum seu musicum potest habere gamma breuius in notulis seu figuris vel litteris;q̄ sit gamma manuale. Conferamus musicam sensualem vel oris cum musica cordis et voces unius cum vocibus alterius. Habet hoc musica oris q̄ potest fm frasim.fm thesim.fm proportionabilem insup continuationem cum alijs variare voces suas. Haret potissimum ubi discantant et cantant in choro plurimi simili. Est autem in vocibus oris aut alijs melodij ipa frasim/elevatio vel depressione penes acutum et grauem accentum. Thesis attēditur in productione aut breuiatione notularum sillabarum et vocum. Combinatio proportionalis dicitur multoq; ad inuicem cōtantium et cōtractantium consonantia. Ecce autem deficit hec tertia cōdīcio i musica cordis. saltem hic in via et pro arte dāda Non enim satis est factibile/ ut conueniant ista duo sub proportionali combinacione latentium affectionum/sicut in auditu et visu. Gamma tamen manuale multiplicacionem suam potissime necessariam habet in hac causa. Ceterum quo ad frasim et thesim dicimus utriq; q̄ regunt in affectiōibus. Sunt enim qualitates in quibz phia ponit extensionem et cōtractionē que est thesis Incensionem quoq; et remissio nem que est frasim. Concluditur bēt motu venarum pulsatilium cordis materialis per medicos. Sed in affectionibus spūs ubi tenent eas in se/cesset hec cognitio medicinalis/q̄uis sit in iphis thesis et frasim. et in qualitatibus non vitalibus de quibus minus apparet sit extensio sit et intensio secundum tres dimensiones altitudinis latitudinis et profunditatis. **C**anticordi voces poterant in maria possunt et in nobis/multis modis agnosciri. Cognoscitur ista vox primo introitus in corde sonante. q̄ si in cor sonare dubitauerit. **I**saias te doceat ybi legitur. Cor meum ad Noab sonabit. Sit tamen vt non auertatur a se et quodāmodo raptus fiat. Sic igitur sermo noster hic de illis quibus loquitur deus qui conuentur ad cor. Nonne queso scit cor se amare. se gaudere. se dolere. se compati. et ita de-

reliquis. Scit inq̄ non p̄ opinionem. nō p̄ solam fidem. sed p̄ experimentalem noticiam. qualem in alteram transfundere fas n̄ habet nisi forsan in citatione quadā et comonitione p̄ notas verborū vel signorum.

Cognoscitur rursus hmoi vox non est dubium a deo et ab omnibus quibus ipē voluerit reuelare. et hoc vel in verbo vel in proprio genere. vel insup naturali quodam lumine. quemadmodū credimus fieri. sepulchrum in beatis. tam mutuo loquentibus q̄ nrā desideria nō audirent. Cognoscitur amplius hec vox p̄ quasdam opiniones seu conjecturas. qñq; p̄ autoritatem dicentes de se nobis vel scribētis vel inquietis. qñq; p̄ similes in nobis affectiones genitas ab objectis virtutis silibus p̄tatis. Dum incontinentes duo respiciunt virginem foris plorimam/si libidinosa sit in corde cuiuspiam/fas est argumentari q̄ sit aut esse posit in altero. nō aliter de duobus virtutibus et p̄ oppositum. unde puerium sumptum est. Insaniens in una passione/de omnibus certis ita putat. **H**inc sapiens intellige que sunt primi tui ex teipso. Postremo p̄ ai et his passionibz q̄s circa vicia s̄ sit aliqui. q̄s insup circa primos quotidiana colligit experientia valeat cōcludere varias esse voces ilias. quas dei cultoribus audit attribui. vt est illud. Quā magna multitudo dulcedis tue dñe quā abscondisti timenibz te. **E**t illud. Nihil dulcius q̄ respicere in mandatis altissimi. Et illud xp̄i. Venite ad me oēs. **E**t seq̄. Et inuenietis requie aī ab urbis Jugū enī meū suave ē etonus meū leue. **D**icta de niq; doctorz ad anagogicos excelsius exercitatorz quibz nō credere desige est. et quos imitari nolle/stulticia et insipientia cordis si et dū pater celestis traxerit ad xp̄m. Nam ista est propria musica et sciētia xp̄ianorum. **C**anticordū marie fuit fm omnem artem musicē/suauissime doctissimeq; modulatū. Sane si sp̄üssancrus replēs ap̄los/docuit eos oēm veritatem si eoz corda afflata saetospū/voces diversas intonant. fanturdi magnalia. Si rursus maria fm Damas. a nullo vincitur illustris. Si amplius fm Dionis. traditionē/lex diuinitatis ēt omnis inferior pfectio sit eminentius in superioribus cum maria fuerit p̄ gratiam sublimata nedū sup mulieres et homines. sed sup omnes angeloz choros quibz ab ea musicalem in summo noticiam negauerit. **F**lo. **bb. 3.**

lumus idcirco suadere deuotis quibus lo-
quimur ut se tradant musicalibus artibus
seculi cognoscendis. Curiositas enim cul-
pabilis hec esset in multis. sed si obuenerit
cognitio vel et studio inuentutis. vel aliū
de faciliter sine detimento exercitū sanctio-
ris non abiiciant donū dei. sed ex opibus
gentilium et egyptiorū ditati seruant et il-
lis deo et ad laudem suam omnia gloriaz
qz cōuertant. **E**ccliticordū marie fuit ap-
plicatum fīm omne tempus. nūc saltare nūc
plangere. Saltare sicut in epithalamio sa-
lomonis. plangere sicut in trenis Jeremie.
Sepatus enim fuit marie spūs ab omni co-
tagione carnalis amoris quem canticorū
verba sonant. Et hoc in laqueum pedibus
insipientium. in foucam et in viscū cū car-
ne et sanguine. cū fantasys sexuum viri et fe-
mine. si tamen blandimentis carnaliū nu-
ptiarum cor suum dederit his canticis. Ica-
qz sicut apud deū non est masculus qui se-
mina. sic nec in canticis istis et epithalamio
spirituali nuptiali. Et tamen nihil aliud vi-
dentur sonare. qz dilectum et dilectam. spō-
sum et sponsam. amicum et amicam. ople-
xus et oscula. que qualiter inneniri possint
absqz sexuum discretione. mirum valde s̄
tamen verum nec ab animali cōprehensi-
bile. qui non sapit que dei sunt. Marie ve-
ro spiritu cuncta hec facilia. Porro de lu-
ciū testimoniu habem⁹ sancti senis. Tuā
inqt ipius alaz ptransibit gladius. Et hoc
plamentum cum multis tempibus. Ma-
ria cecinerit flendo cum flente Jesu. sicut
gaudebat cum gaudente. Precepit tū hec
insonuit tpe passiōis bñdicti filij sui dū cū
clamore valido et lacrimis orās exaudiitus
est. p sua reuerentia. Hibilominus fuit eo-
tunc tam in filio qz in matre cū cantico p-
fundissime lamentationis. cantico altissi-
me exultationis. Verum hec et alia que se-
se ingenui loquēti de maria. transgressionē
afferunt et suspensa tenet expectationē lecto-
ris. qui gāma nouū canticordi noui traden-
dū fore retinet et nra pmissione. Atuero
pausenus iterū. ne cōtinuatio fiat in cāta-
do minus accepta. sedeam⁹ cū veraqz ma-
ria ad pedes Jesu. nūc in domo nūc in cru-
ce loquēti. nūc exultantis spū. nūc plorā-
tis sub vmbra illi⁹. Sub vmbra illi⁹ quez
desiderabam (loquīs aīa sc̄a aīa marie) se-
di. Et fructus eius fructus honoris ethos
nestatis cū folijs verboz suauissimis gut-
turi meo.

turi meo. Sunturi plane tali de quali psal-
mista annūciat. Exultationes dei in gut-
ture eoꝝ. Quas exultationes appellamus
iure nro canticordū. Sup qz post theorā
praxim dare conabimur ut pateat et legas
in digitis. ac in manu describas. cooperan-
te verbo dei qd se inclinās olim digito scri-
bebat in terra. quo p̄dem legis notas scri-
pserat in tabulis.

Thoinus tertius

Samma canticordi quisqz desi-
derat vel audire vel cognoscere
debet ethere veterem hoie; et no-
num induere qtiis in xp̄o puer-
imo et stultus fiat. **E**alis erat nānus ma-
ria. tales nos petrus vult esse infantes scili-
rōnabiles sine doto. recolens dictū a chris-
to. Amen dico vobis nisi cōuersi fueritis
et efficiamini sicut pñuli nō intrabitis re-
gnū celoꝝ. **I**rrisus est a Seneca senex
elementarius. Puerescat igitur qui ad ele-
menta musicē sp̄ñalis admirescendus est. et
meminerit qm optet addiscētē credere.
vt sit vere discipulus. **E**alis erat Jobā
nis senec⁹. vt aquile renouata cū nibil pe-
nie aliud loqueretur. qz amoris noui vocez
nouā. Filij diligite alterū semp ingemi-
nans. Quid mirū si dilectus de dilectō. si
custos dilectissime et amice p amorem xp̄i
quo nemo maiorem habuit caritate; fecit
dedilectione iuge verbum. **E**alis nrsū
Arsenius dum post senatoriam et aulicam
dignitatem. post multas in seculo litteras.
dum consuluisse patrem heremicolā. sine
litteris. suis mirantibus qd tantus vir lit-
teris grecis et latinis eruditus cum idio-
sermonem p̄traxisse suspirabundus ait.
In veritate dico vobis qz nec dum ad al-
phabētū huius senis attigi. Fuerat enī ser-
mo suus. nō de scientia quā didicerat solā
sed de caritate que edificat. quā ideo nescie-
bat. qz nō transierat in affectū cordis. Cre-
diderat tamen humilis. more discipuli pu-
eri. tot expientijs castissimoz affectuum et
sentimētorū eruditio. qz fecerat ogatiōem in
aquis multis tumultuantijs fluctuantiz
qz temptationū in mari cordis. vbi videras
opera domini et mirabilia eius in profun-
do. ascendens nūc in celos. nūc descen-
dens in abyssos. Crede mibi qui tale nauī
gauit mare enarravit pericula et mirabilia

eius. Non illi qui setos in ipso naufragos merguntur, nec ynges emergunt quia vel non conantur vel conati primum recorberunt. Obedierat iterum se nec ille Salomonis filium verbo de cantieis et hymnis spiritualibus ligata ea in corde tuo iugiter, et circuia gutturi tuo, quās vicis illa saperet et caneret gradiendo stando sedendo.

Gamma nouum non ideo spernat bōnūs in christo, si senserit se gradus culūs crucis ipo. Non eger affirmo, tali monitu quisquis vere grandis factus est in christo. Qui exemplo marie quo maior eo humilior, qui humilior, christo proximior similior et intimior. Sita loquimur apud eos quō exaltatū est cor et elati sunt oculi ambulantes in magnis et mirabilibus super se. Ideo nec lactare iam dignantur ybera doctrine pie. Quidni maneant sicut ablati sup matre sua corde arido sicut testa. Poterit apud tales aspectu pmo rehici simplicitas ruditas breuitas gamma nostri. Causabuntur ipm supuacuum esse, quoniam absq; eo cantis ipi spiritualibus ac mysticis habende se iudicibus fuerint institiuti, ut quid ergo afferuntur noua, hec qui dem auribus inquiunt nostris, que nec patres nostri dignati sunt attingere? Hūcterius e celo cecidit. Lachus qui supersenes qui super omnes docentes se intellectus. At vero ista nihil mouent simplices animos, scientes spiritum sanctum spirare ubi vult quando vult, et quomō vult. Alioquin nō diceretur apud Danielē. Pertransibunt plurimi et multiplex erit scientia prohibetur pmo q̄ offeruntur sed non in foro rerū venalium clamoso, non in cecis fedis q̄ libidinum, p̄stibulis, non in agro boum cuius fratre seniore qui de foris symphoniam et chorū domi non nouerat. Non deniq; p̄uerso corde qd est abominabile dissile nec inueniet bonum nec ullam scientiam retinebit. Additur et illud. Accutum in vitro, q̄ cantat carmina cordi pessimo, p̄cultale p̄cul. Gamma mysticum non melius for mare possumus q̄ ad exemplar domini nostri Iesu xp̄i crucifixi ut dicat puer in christo. Croix de pardieu gallis. Hoc plāe est signaculum qd maria posuit supra cor suum in meditationibus et sup brachium in operationibus. Que gloriatur in canticis dices. Fasciculus mire dilectus meus mihi inter ybera mea cōmorabitur. Fascicu-

lus vicos p̄nus humilis et paucus quale querimus esse gamma nostrum. Recedant vetera de ore vestro dicebat illa cuius cor exaltabat in domino. vetus anna mater noua qd dens scientiarum dominus est et ipi p̄parantur cogitationes. Nolite ergo multiplicare loqui sublimia gloriantes nisi forsitan in domino. Hibi absit gloria cantat Paulus renouatus de saulo vere, nisi i cruce dñi nostri Iesu xp̄i p̄ quem mihi mundus crucifixus ē et ego mūdo. Tu ius iterum hec verba sunt. Nō enim iudicauis me scire aliquid inter vos nisi Ihsus christus et būc crucifixus qui et bucinabat omnibus de cetero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Iesu in corpe meo portio. Susus quoq; coaplus Petrus xp̄o ait passo i carne, et vos eadem cogitatione armamini. Nam crucis lignum salutare est qd ad p̄mam dignitatem renouavit omnia. Sic pollicitus fuerat xp̄us dicens iudeis. Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahaz ad meipm. In qua tu benignissime et innocētissime Iesu pp̄endisti, ubi fuit extensum tui corporis organū, istar tympani, ubi cecisti verba salutis nostre, ubi quinq; plagi capitalibus quasi tortidem notulis vel characteribus te insigniuiisti, et proprij sanguinis minio rubricasti, ubi tu piscina p̄batica salutaris quinq; porticus vulnerū habens, dedisti haurire aquas in gaudios fontibus saluatoris, p̄cipue tibi p̄fenti tegs evidenti tibi concidenti o beata beatarū, m̄ digitulos illuc cōplodebas quos sp ad bellum spūs docuerat benedictus deus. Qui mirra stillabant p̄batissima, qui apphēderūt fusum, p̄ tunica viri sui et filij Iesu quē cibauerat quem contrectauerat, cuius lacrimas siccauerant et nunc describebat sibi cū sensibus alijs quinq; voces incenrabiles canticordi quales inquirimus.

Gamma mysticum fas nobis est ad qn̄cnotulas seu voces vel litterulas puncta vel characteres figurare. Sic licet homo noster yet, crebro nobis aduersus, nibilo minus loquebatur de ipso mysticus sermo prophete. Tu vero ynanumis dux meus, notus meus. Qui simul mecum dulces cāriebas cibos, in domo domini ambulamus cum consensu. Tunc recolens dissidiū per demones ingestum, cōversus ad illos imprecatur venire mortem super illos. Ex hoc pdicto tamen tante latitudinis.

mysterio hoc unum trahimus ad rem pres-
sentem/qd vetus homo dux est noster qd ne
cessit in pñz quæcūq; icelligēt fata simata
speculari et a sensib; cognitionem accipere
Consentaneuz est igitur ut gamma noui ho-
minis/cōsonet ad gamma veteris, et si nō
sit in omnibus prouersus idem. **D**oc aūt
gamma/qd manuale pueris instituit/ sec
vocib; diffinitur, licet fm frasim et thesim
multimode repetitis, que sunt, vt. re. mi. fa.
sol. la. **T**eneamus pnde fm phicam disci-
plinā qd oēs veteris hois voces seu notule
passionū/reducuntur ad quattuor notas a
poera, cui cōsonat apud boetii phia. **L**u q
qz si vis lumine claro rē. Deniq; comple-
ctitur illas ecclesia mater nostra dum canit
in prosa. **C**ofusa sunt hic omnia, spes me-
tus meror gaudium. **E**cce quattuor voces
exp̄ssas quas enumerando dedit eccia qn;
tam aliam intelligi, dum confusas esse no-
tat, quasi vicy vna sit ex omnibus aut mul-
tis composita, resultansq; sicut ex quatuor
elementis simplicibus/mixta fiunt. hanc
certe compassionēz nominamus a con. qd
ē sil' er passio qsi sil' passio. hāc alr possum'
notare miseratiōz seu miām, cuius te ma-
trem et reginam p o: bem terrarum confite-
tur ecclesia. **O** maria. **G**amma, a. mysticuz
potest elegia diuina cantatrix amor castro-
rum sub dupli metro complecti. **A**sita/
mor gaudens, spes. **E**compassio iora. **O**ti
met v. qd dolens odit et ista notes. **B**ene
dictus deus factus p nobis verbuz abbre-
niatum/qui nobis hoc breue verbuz post
multam conquisiōem suggeste dignatus
est/qd emulatur signum thani, cor fixū qz/
tensem qd in ipo. **J**esum xp̄m representat qd
simul ad puerile gamma veteris hominis se
conformat, qd pnde phicis disciplinis cū
theologicis anagogijs resonanter est accō
modum, p quod ad extremū quodlibet cas-
ticum, sit psalmus, sit hymnus, sit in sono
tuba, sit in cythara, sit in psalterio, sit i tym-
pano et choris, sit in cordis et organo. **D**e-
niq; quolibet omnia sp̄s laudet dominū
poterit annotari. **D**ape dicter aliquis ni-
mium grandis est hec promissio. Grandis
plane sed simplici corde recepta/fidelis est
et vera, p̄ptio illo qui dicit. **D**ilata os tuu
et implebo illud Qualiter impleuerat psal-
mistam qui dicebat ex sententia. **I**mmisit
in os meum canticum nouum/carmē deo
nostro. **C**onuertamus oculos etiam car-

nis ad signum qd exaltauit deus in natio-
nibus, cuius typum tenuit encus serpens
exaltat in deserto. **E**cce istic est longiu
do latitudo sublimitas et profundum. **E**cce
quattuor extremitates inspicimus, et i sub-
limi sursum rationabiliter collocamus pri-
mam litteram que gaudium et amorem si-
gnificat, quoniam vertitur ad celos ubi ni-
hil quod nō sit gaudiu exerceatur. **B**lorio
sa inquit psalmista dicta sunt de te ciuitas
dei. **S**icut letantium omnium habitatio
est in te. **E**c perinde resonantum ab. a. vo-
cali prima gaudio vel amore nostrum ga-
da tanq; a digniori sumit initium. **L**es-
terum collocamus in extrema profundi-
tate deo:sum. v. vocalem que designat dos
lorem et odium. Nam profundum inferni
quid aliud sonat, ubi dolor et fierus et stri-
tor dentium, odium quoq; p̄tinax dei san-
ctorum sanctorumq; omnium. **P**onimus
subinde in tono sub brachio dextro, e. vo-
calem que deputatur spei significande seu
desiderio. Nam et illuc sperauit beatus las-
tro et sperans audiuit. **H**odie mecum eris
in paradiſo. **D**ehinc transeuntes ad tonū
sive brachium sinistrum/configim'. o. vo-
calem que timorem informat. **Q**uid enim
terribilius qd vox a sinistris sonatura. **D**i-
scidite malidicti in eternum. **S**ic hemis
quattuor orbis extrema que sunt oriens **A**
occidens **U**n septentrio **E**meridies **O** tan-
q; in vulgari rota fortune, fiat hec revolu-
tio. **R**egno. a. regnabo. e. regnati. o. sum
sine regno. v. **A**mplius in **A** littera que cir-
ca tempus nativitatis christi, litteris lan-
nis addita est, aptissime vocales quinq; si-
tuamus tanq; in quoq; zodiaco sit. **A**ctue-
ro respicientes in actionem et consumatori
salutis nostre **J**esum confixum in medio,
quid aliud queso videbimus, qd alteram q
si mixtam ex omnibus compassionēz quaz
I vocalis notat, a qua nomen **J**esu inci-
pit. **H**inc est nostra redemptio amor et de-
siderium. **H**inc deus meus ait psalmista et
misericordia mea. **H**inc appellabat Igna-
tius amorem suum crucifixum. **H**unc an-
dreas moriturus videbat in spiritu atq; de
crucis supplicio gestiebat. **V**idit huc ran-
ciscus quasi seraph alatum quando quinq;
q; stigmatibus seu signis conscriptis ē ab
eo sensibili libro carnis. **H**uc inspicies p̄ssi-
ma mater misericordie, nonne poterat vni
verbī **I**saia posuisse. **V**eter meus ad moab

quasi cythara sonabit. **D**oab interpretat ex patre quoniā a patre et filia genitus est. **H**ic licet prauus et ex damnato cōcubito fuerit mihi p̄fit tamen ut per metaphoraz si gnificet Iesum. qui ex patre deo ut filius ei⁹ et maria cōceptus est nō virili semine. sed mistico spiramine. **A**dbuc venter marie beatificat⁹ a muliere deturba. **T**ūc sicut cytara nervis tortis extētis et siccatis aptata sonauit te bñdictū fructu⁹ ventris sui. **I**n cuius corde tūc indissonanter hec oīa spes metus moror gaudiū. **N**ō dubiū quin pariter compassio q̄ ab vero egressa est secum. **E**cce q̄ instar moysi et bezaleel fabricantū federis archam fecimus gāma nostru⁹ sūm exemplar qd̄ vidimus in monte. quem mōtem ex lapide absiso sine manib⁹ tradi dic daniel/excreuisse et impleuisse terram. et hic est dēns noster Iesu xp̄us. lapis quez reprobauerūt edificates faciūt est in caput anguli. lapis q̄ digiti dauid goliam p̄stra uerūt. **C**oaptemus deinceps ad gāma manuale/spūale. n̄m / et attendam⁹ q̄ sex notule noīanē p̄ quinq̄ vocales. si cōsonātes derat eris. que si ordinātur ut ponatur bis. a. l̄. f. scilicet in fa. et la. Libscit aut̄ freqn ter fa. in mi. p. b. molle. Et est ordo talis. v. e. i. a. o. a. f. et. l. a. la. **D**eniq̄ cōfum ex veterib⁹ fas. est coniūcere cantus est sensualis traditus p̄ has quinq̄ vocales. imo et quidam discantus quē cotrapunctū dicimus neumata deniq̄ sic insinuabātur que sunt cōsonātie tonoz finales. **S**ic ordinauit p̄ mun hymni metrū de Ioh̄e baptista q̄ dicit. Ut queant lapis resonare mira famuli solue labia. **E**rubescant hic nostri sapientes et prudentes in oculis suis / quo rum nihil oculus nisi sublime vult inspicere. q̄n̄ ipi summi prophete carmina sua digeserunt p̄ literas alphabeti. nō sine misterio ut treni Jeremie. ut Salomon de muliere forti. in misterio sacre legis aut virgis glosiose / ut p̄s. p̄terea. Beati immaculati p̄ otonabia decurrentis. ut alter iste psal. Ad te dñe leuaui aiā meā r̄c. Quid ultra? Ut debis sile in ecclesiastico hymno. A solis ortus cardine. Et. Hostis herodes impie! **V**oluit p̄terea dñs noster Iesu xp̄s magnū aliqđ in seminario litterarū designare q̄n̄ vehementer exaggerans dicit. Amē dico vobis. nec vñi iota Ecce iota neutrī generis sicut de gamma ponimus. qd̄ apud grecos est littera quinta. apud nos. g. nec

vñus apex transibit a lege donec omnia sīant. **F**orro non minoris est ponderis / q̄ se Iesu alpha et o dignatus est nominare. **N**otus est inde fortassis abbas Joachim et ex seminario. i. litteris alphabeti intellectum colligeret p̄teritorū futurorum q̄ tempoz. **C**onsonant hec omnia nep̄ catius irrideatur gamma n̄m / in cui⁹ oratione sequi videmur non voluntariam tantummodo. sed naturalem. que metiri nescit impositionem dicens. a. e. i. o. v. **U**bi sub typo psalterij sonus inchoat a sursum corda. et prodit velut in deorsum. qd̄ sentit unusquisq; qui solerter aspiratiōem nota uerit. quemadmodum p̄ores grammatici prorsus oculati et cordati viri sapuerunt. **E**st autem gaudium vel amor sicura in quadam latitudine cordis. Deinde sicut et spes contractior est. **D**e hinc mollior est sicut i. compassio. O p̄terea significans metum. et. v. dolorem vel odium ad labiavos perueniant. Ac perinde gravitatem ipius sicut primis sublimitatem damus vel acutiem. **P**ossimus adaptationes alias sumere vel et quatuor elementis et eoz qualitatibus p̄mis. vel ex dispositione celestium planetarum. vel ex cōbinatione seu cōfiguratione complexionis humane et humoribus ipm corpus per nervos et arterias agitantibus. sed ad p̄sens sufficient adaptatiōes premissae. si descriptiōem addiderim manualem. sed gamma (prout de re clarissima promptissima dici mos est) supra digitos posuimus. **S**cimus in manu quinq̄ digitos esse. sextum monstra quedā habuerunt. Dividuntur aliquando tres contrarios. de deo dicit Isaias q̄ appēdit tribus digitis molem terre. de christo q̄ misericordia in auriculas surdi et audiuit. q̄ p̄terea dicit Thome Inser digitum tuū huc latus ostendens. ut certus fieret per digitū Legimus quoq; digitos apud Danielē scribentes in pariete. **D**ane ibetel phares Describens quoq; sapiens stultum dixit. q̄ digito loquitur. Non culpans. quia digito loquitur. sed q̄ discole peruerse et loquuntur illud scilicet scđm Isaiam quod non p̄dest. **H**ominantur ad extremum hi qn̄q; digitos. **P**ollet Index Medi⁹ Medicus Auricularis. **C**ur autem hec omnia nisi p̄ collatiōne rationali vocaliū que cōponunt gamma nostrū. quatinus in digiti possit tam oculis se prodere q̄s auribus

loqui exemplo monachorum nutibz loquens
tium (vel aliorum in gamma cantantiū). **P**olet tanq; pollutior et drgnior habet a. gau-
dium. **I**nDEX monstrans nō iam habitabz
prima et certa habet e. spem. **C**olloccatur
in medio longiori breuis. i. miseracione p/
ductus. **N**onne p̄terea timor o. medic⁹ est
qui peccatum expellit. **D**emū dolor. v. datur
auriculari. qz sola vexatio dat intellectum
auditui. et aures quas culpa claudit aperit.
Hesunt quinq; lampades mystice lucetes
in manibz virginū prudentiū ad illumina-
tiōem sensuī quinq; suoꝝ. **G**āma n̄m
nō idcirco indicandū supuacuū. qz nō pre-
stat sua cognitione cōfestim cantorū exer-
cendoꝝ facultatem. **N**otatur hec cōsidera-
tio ppter illos qui fortassis auditū pmo su-
spicabūtur hoc fieri. debet si dicēda sit ars
talism efficax aut utilis. quos arguunt alie-
quelibet artes. ipa in p̄mis grāmatica quā
non p̄terea totam cognoscimus. si sūnū tene-
rimus memoriter alphabetū. **S**ic de mu-
sicali gāma manuali. **S**ic de p̄ceptis rhe-
toricis quali dicit rhetor precipiūs. absq;
vslū et exercitio et viuacitate ingenij nequa-
tz sufficere. pdesse tamen ad certiorē fide-
liorem qz noticiam. qz suis sine alphabetō +
sine gāma manuali. sine rhetorica arte m̄l-
ti loquuntur. cantent perorent aptissime.
Sic in p̄posito recipiatur gāma nouum si-
ne quo tot litterati tot illitterati cecinerūt
in cordibus suis domino. **A**ctuero quia
pm̄issum est consideratione p̄cedenti / pos-
se gamma nostrum ad omnia cantica my-
stica. illa etiā que per instrumenta se demō-
strent. Et hec pars tractatū speciale depo-
stulat. **D**icemus ad p̄sens quantū satis eē
p̄ declaratione promissionis opinamur.
Concurrunt siquidem in musica sensibili
sive fiat cantu sive pulsu sive flatu agens.
passum. mediū. sonus. obiectū. **S**icut in
psalterio est ille qui ludit tanq; agens et ip-
sum vas sive instrumentū psalterij. est mes-
diū sc̄aer reperciens. est ipē sonus qui
est qualitas sensibilis ab auditū p̄tie pce-
ptibilis. est obiectū littera sc̄aer psalmus
qui cantat sive sensus eius. **C**onstat au-
tem qz gāma manuale / non agit per suā co-
gnitionē aliquid istoꝝ. quia nec causat ip-
sum qui agit. nec passum in quod agit. nec
medium per quod agit. nec sonū queꝝ effi-
cit. sed est tantummodo quoddam exemplū
exterius quod aspiciens ipē qui agit / for-

mat in animo suo vel in corde / sp̄ē seu mo-
dum cantandi. **I**nde est qz potest aliquis
habere talement formam seu speciem in anio/
qui nullum formabit canticum. vel qz nō
vult vel quia non potest ppter defectum in
strumenti vel mediū. **A**rs ista nibilomin⁹
manualis / non dicitur inutilis. quoniam
docet numerum pondus et mensuraz qui
bus est formandus sonus ut reddatur ar-
monicus. **D**iscreuit vtraz qui dixit. Ex-
erce studium qz suis p̄cepis artem. Quali-
se exercitio probabile est mariam occupas
se nutriendo puerū Iesum. vocaliter etiā
concinendo / instar angelorū canentū Glo-
ria in altissimis deo. **E**t hoc vel ad pueri
relevationem. mammabilis dormituri. vel
ad denotionem simul et consolationē tem-
pore peregrinationis sue psallendo nunc
Dagnificat. tunc Benedictus vel **N**unc
dimittis. vel alia cantica syon cuꝝ psalmis
quos de filio suo nouerat ppterice compo-
sitost audiente crebro cum religiosa pietra/
tesponsō suo virginali Joseph ubi et pre-
ueniebant angeli cōiuncti psallentibus in
medio. iuuencularū tympanistriaz. **E**t ibi
puer Jesus benyamin adolescentul⁹ in mē-
tis excessu. Quas hoc loco poetarū musas
p̄uleris verbo sapientie / quod est sons vi-
te. non equi voluentis pede productus in
pernaso monte. sed emans a throno dei
cristallo similis a montibus eternis. quem
fontem ambinut pro musis nouem ordies
angelorum. qui non cessant via voce lau-
dere. benedicere. glorificare viuentem in se-
cula non palladem fabulosam sed sapien-
tiam dei veram. **V**erum p̄gamus ad reliq;
Gāma mysticum plus confert in can-
ticordo seu canticordis sp̄ualibus / qz ma-
nuale gāma in cantico sensibili oris vel in
instrumenti musicalis. **H**oc est profecto no-
randum rāide misteriū quod elicitur ex p̄-
missis in assignatione distinctionis canticordis
a cantico oris. quoniam p̄mum li-
berū est elicitivē. non scdm. **L**ocurrit in p̄/
mo voluntas hominis p̄ agentes simul p̄pa-
tiente et medio nil aliud est qz liberū velle
suum. **P**otest igitur dū vult et qn̄ vult psal-
lere in se iuxta exemplar quod inspererit in
gamma nostro. nūc cōcinēdo p. a. gaudiū:
p. e. spem. nūc p. i. cōpassiōem. aut si volue-
rit fiat i se. o. timor. vel. v. dolor. grauis. **P**u-
to qzq; h̄ sapiēter nec minus humiliat at-
tenderit cognoscet fructuofum esse gamma

nostrū. **F**ructuosum dixerimus ut nonella corda in xp̄o dū aduenerit tps amantiū iuxta pabolam **E**zechielis. dum euaserint in etatem illā in qua sive sint libertatis p libi-
to volūtatis ut ament et cantent. **S**ciant paulatim cōponere cātica amatoria castis simi cordis. ut addiscāt hymnis iam cōpo-
sitū suos affectus cōsonare. quēadmodū nouerat beata illa aia marie frequentando dulcia cantica canticorū q̄ dicuntur dragma vel drigmata vel dragmatica. vbi sc̄ sita / mantū mutua. nō exp̄ssis nominibꝫ p̄p̄is allocutio. Inchoante dilecta et dilectō m̄-
dente. **I**maḡ vox oris vox locūda vox de-
cora quī laudi cōcanora pura est vox cordis
um. **G**amma misticū potest ad cōsonan-
tias musicales que vulgariter appellantur
terria. quinta. octava. deseruire similit̄ et ad-
tonos seu neumata. Posset hoc intuitu p̄-
mo videri cōtrariū p̄dictis de distinctione
canticordi a cantico oris. qm̄ fit introrsus
canticordū nec p̄cipiat cū eo alienus. nec p̄-
cōsequens ip̄i cōsonat p̄ diatesseron aut di-
apente aut diapason. Qm̄ insup aduersari
videtur illud phisophicū. q̄ impossibile ē
intellectū simul plura intelligere. Similit̄
igitur nec canere seu notulare. deniq̄ non
dum apparet ars tradita de tonis affectio-
num quēadmodū de vocalibꝫ neumis in-
uenitur. **D**ificilis ista nec vſitata fate-
mur. sed nō nihil nos speramus esse dictu-
ros. Legitur beatus Ignatius vir tot⁹ ig-
nei cordis et philocapt⁹ in xp̄m/voces an-
gelicas audisse supra montem vnū qui p̄-
missis antiphonis / cōsequēter intonabat
hymnos. quēadmodū deduxit ad ecclesiāz
suā celebrandam. Si voluerit igitur ali-
quis cantare in corde suo. exemplo anne et
apl̄i / plurimorū / cur non poterit sibi com-
ponere neumata iuxta variam psalmorū et
affectū qualitatem? Hoc autem vocabu-
lum neuma / cur ad signandū sp̄m sanctum
tractum est non sat is inuenio. nisi q̄ spiri-
tus domini / cōtinet omnia. et scientiam h̄z
vocis / qd̄ p̄spicuum fuit in apl̄is. Signifi-
cat autem neuma / cōbinationē vocum vel
notularum / ordinatā. **D**oloro sicut adol-
lescentuli disciplinantur p̄mitus ut notu-
las et voces cantici oris sciant nominare /
digitis iuncturis q̄ iungere. sciant postmo-
dum dum nunc uno nūc alio modo can-
tādo combinare. Deinde litteram notulis
applicant tandem generatur in eis ars

cantandi sine numeratione cuiuslibet nos-
tule. Impedirentur enim. que si pfecta est
dicente philosopho non deliberat. Nō ali-
ter q̄sto fuerit aliquis in meditando verita-
tes salubres habilior / in canendis affectio-
nibus ordinatis agilior / tanto fit (ceteris
paribꝫ) ad canticordū p̄mptior. adeo q̄ vo-
cales quinq̄ poterit in quolibet verbo re-
pertas / ad meditatiōem reducere cum affe-
ctu. **S**ed quia non omnīū est hec exer-
citatio / poterit saltem vñusquisq; dum sen-
serit enaḡ atiōem sue mentis extra litterā
vel sensum eius / redire p̄tinus ad cor et dis-
cere velut p̄ interiectiōem et suspiriū vel ge-
mitum. **O**p timore. **V**el dolore. **I**p mise-
ratione. **E**p spe. **A**p spūali leticia reparā-
da in se. Dicemus hic vnū p̄ vagis et pfus-
gis in cantibus ecclēsie. qd̄ piū myaldene nec
obligatio tradendū ingrat. **H**esi quidem
q̄stumlibet oberrauerit in cogitationibus
etiam criminalibus si rediens hoc mō ad
cor ingemuerit dicens. **R**enitet me Reddi-
tur cōtinuo virtus efficax et vñax suo can-
tico nedū interiori sed vocali. q̄uis ex prio-
ri fuerit origine culpabile. **N**ibil enī p̄ obi-
bet diversorū eundem actū exteriorem na-
turaliter fieri nūc bonum nūc malū mo-
raliter. **H**inc Ambrosi⁹ monerit in hymno.
Flāmescat igne caritas accendat ardor p̄-
ximos. qm̄ si caritas assit. non erit iam ve-
lutes sonans à cymbalū tinniens. **G**am-
ma misticum. fas est multiplicare fm fra-
sim. hoc est elevatiōem et deppisiōem sub di-
ctis quinq̄ vocalibꝫ. et amplius q̄ multipli-
cetur gamma vetus sub sex notis vel vocis
bus. Exemplū fuit in spiritibus christi et
marie. qui voces affectū eleuaueruntq; ad
clamorem altissimum. et ad humiliatio-
nem inattigibilem deduxerunt. **S**ic de
beatiss spiritibus dicit psa. Mirantur hic
elevatio. et deficiunt hic omnimoda deppi-
sio. Nō est igitur necessaria multiplicatio
frasim quinq̄ vocalium / in gamma nostro
Qd̄ siq̄ multiplicatiōem figurari yellet /
poterit h̄ vñl p̄ additionē p̄uctoz̄ in sursum
vel deppisiōem in deorsuz / aut certe p̄ lineas
q̄nq̄ vel sex / istud ostendere vel in librī l'mu-
sicis instrumentis exemplum. **G**amma
nouū multiplicatur fm ibesim. pductioez
sc̄z et breuiatiōem p̄ pausas insup et diapsal-
mata. Rō silis est ad p̄cedentem significati-
onem quam vocales recipient. sedm q̄ in
anteriora fiet punctuatio plus aut minus

Hoc autem facere non est oīm sed cōtēplatiōnē et meditatiōnē qui p̄ cōsuetudine exercitatos sensus habent. Verū attendēdū est illud ph̄i. **F**abricādo fabri simus Ita d cantico. **S**pectaculū istud grātissimū cer nere erat apud deū et marie sp̄m. Quāta putas intercisiōne vocis cordis q̄stis cum internalis nūc celerioribus nunc tardiorib⁹ cantat dilecta de dilecto. **D**ilectus in quīt meus mibi. Q̄ q̄t dedit intelligi vocē frangens rep̄mens et secū multa voluntas p̄uisq̄ subiūgeret. Et ego illi **G**āma mi sticū canticordi recipit cōsonantias intel ligibiles a sp̄u cantante in ordine ad exterī ora cantica vel cordis vel oris vel operis. Teneamus in p̄mis certū de maria q̄ cā ticiū liberum mētis deriuabat q̄ impī i or ganū cordis carnis. Probabile est insuper uno certū ex euangelio q̄ cecinit cālico ors dū cosonans iubilationi. **E**lizabet et suo eo clamose et magne Beata q̄ credidisti. La panit os ut caneret secū. Magnificat ania mea dūm. Quid si addiderimus cōsonantiam pueri Jesu si Joseph virginalis sp̄si. ino melodias sp̄u angelici qualiter con cessum est marie magdalene. q̄liter Ignat̄io. q̄liter Vincentio. et ita de plurimis audiē. Quib⁹ probabile est illud euenisse cōsonando sibi. In cōspectu angelorū psallam tibi. Audi qd Agnes de agno suo philoca pta gloriatur. Luius inquit organa mibi modulantib⁹ vocib⁹ cantant. Hōne tibi p suauum est mariam dū fuit prima morti cī gneū aliqd suauissimū in sua resolutiōe cātasse. Sic de xp̄o dicit p̄s. Ascendit de iubilatione et dñs in voce tube. Fallor si nō adderefas habemus ad cōsonātiā marie carmina omniū celestiū terrestriū et in fernorū. Qualiter eccīa hyminisat di. Auro ralucis rutilat. celū laudib⁹ intonat. mundus exultans iubilat. gemens infernus v lulat. Qd si mirabiliter aliqd posse strido res inferni fletus. v lulatus et ve. cōcinerē celo et sanctis eius. Attendar q̄ pacto fit vt le retur iustus cū viderit vindictam. Quo pacco rursus pōt hō etiā viatorē reparare videlz carmē suū q̄stūcūnq̄ dissonū p̄us p̄ obstre pente malā volūratē. dū tradit se ad penitē tem affectū. vt q̄ p̄us erat sub tenore dānatis iusticie nūc fiat sub molli cantu cōpati entis et indulgetis mie. Expectetn q̄s q̄s ē bmoi lamērationes et ve canendas sibi ee. q̄m mandauit dūs in nocte culpe vel pene

canticum eius. Dissonant venialia pluri ma sed ip̄m carmen non obrumpūt. Resar tiunt potius assiduis suspirijs. ingemiscē do nunc p. v. nunc per. o. nunc p. i. speran do deniq̄ vel gaudēdo p. e. a. Atuero non opus est hic et nūc carmina veteris homi nis venūdati sub peccato vocē babent̄ ob tulam et raucam vel pene nullam recordari. q̄uis mutua cōgatiōe n̄m canticordū cū gāma suo suauius appareret. q̄uis p̄t̄ rea redderetur credibilius aiali hoi quicq̄d sp̄ualis affirmat de canticis xp̄ijs suis q̄ iocūditatibus virtuosis. vt si fieret compa tio philocapti fami. cū casto philocatio i celesti amore. ebrij carnaliter cū ebrio sobe sp̄ualiter zelantis seu zelotipi. prauiter a ze lo bono fm sciam. Et ira de sulbo. **F**ie bat obiectio superius q̄ mens nō pōt itel ligere nec etiē cantare simul plura. sed a pud ph̄os cōquisitio remaneat. Certū nobis est animam marie et multo ampli⁹ chri sti/beatos q̄z sp̄us/tam in verbo q̄ in pro priō genere tot simul intueri. tot simul ob iectus affici q̄ nō est numerus. Videl Bñs dictus q̄s sub vno salis radio mundū col lectū. Colligit Anselmus ex gaudiōz refle xionib⁹ gaudium in quolibet infinitū q̄n cape sed intrare dicitur. Videl ocul⁹ athmos innumerabiles radiantē sole. et prem totam hemisperiū circūgiratione facillima cernit. Dorro quid auris in iocundo mur mure riui. quid in tremorib⁹ cordarū vel cymbalorū ifiniit valeat p̄cipe cognoscim⁹. Siquidem sonus omnis minutias secū dum p̄portionem habet infinitas. sicut et omne continuum in semp diuisibilia seca bile constat esse. Amplius in tonis sensibili bus videre est suprūnum tempus posse fieri verbula seu floretes vel flosculos p̄ misurias noctularum quādoq̄ quattuor q̄n q̄ sex. Sunt qui p̄cipiatiōem ad octo deducunt. iuxta vocis molliciem ductibilem. Quanto facultas talis amplior esse in can tico mentis censenda est. **E**xemplifi cemus in. A. gaudio. et in. V. dolore. et sin gulū horum ad denarium facili deduci one flectamus. et ita de alijs tribus fieri p̄ spicuum. Ecce gaudeo primo quia sancte gaudeo. Secūdo quia non male gaudeo. Tercio quia sancte spero. Quarto quia nō male spero. Quinto. quia bene misereor. Sexto. quia non male misereor. Septimo iterum gaudeo. q̄r sancte timeo.

Octauo qr nō male timeo, nono qr rite do
leo vt in pnia. decimo qr nō maledoleo, vt
deseculi tristitia. **E**rupsus idē apiamns
in. v. dolore q̄si viceversa. Ecce dolco, pri-
mo qr male doleo, secundo qr nō bñ doleo,
tertio qr male timeo, q̄rto qr n̄ bene timeo
q̄nto qr male misereor, sexto qr non bñ mi-
sereor, septimo qr n̄ bñ spero, octauo quia
male spero vt in vanis, nono qr male gau-
deo sīc q̄ exultant in rebus pessimis, decimo
qr nō sancte gaudeo de diuinis. **E**posse
mūs p̄formiter ad hāc multitudinē oīde-
re q̄ non ē psalm⁹, non versus psalmi, non
vñbñ, n̄ deniq̄ sillaba ad quā t̄m quā nō
possint p̄sonae ad vocalē suā sit, a. sit, e. sit, i.
sit, o. sit, v. voces spūales quaslibet et quot
libet de promere. **S**ic Maria in suo ma-
gnificat p̄ oēm vocē musicalem/agili voce
p̄currit, sic in alphabeto, sīc p̄ noster, sic
in suo Ave maria, sic in Credo fuit ea vis
uete cōpositū, sic in Bñdicit⁹, sic in nūc dis-
mis⁹. Quid conor p̄ singula cū i q̄libz hym-
no dicā ampli⁹ in q̄libet verbo suo/p̄ oēm
vocalē p̄ se vel primis p̄ cinere fas hēbat
Em̄deat nūc aliq̄s si p̄ si audeat gāma
misticū, imo vero n̄ iā irrideat, n̄ reūciat, n̄
p̄spuat, qr si sapiēs ē ipē audiēs sapiētor
ent, si insipiēs/poterit ad sapiam venire sa-
lutarē p̄ter laudis, t̄si racet vt videat, si q̄
escat vt audiat, si oret vt sapiat, si mereat
p̄ orōem, tādē agnoscere qd̄ psalm⁹ iste so-
net. Brūs ppl's q̄ scit iubilatōe, **G**āma
misticū p̄t exponi v̄lāpliari p̄ nomia q̄nc⁹
passionū q̄i totidē vocū, l̄z in p̄notatiōe/ v̄
ba seu v̄bula deficiāt. Et p̄mo sp̄es oīstē
pantie et fortitudis q̄sūt in p̄cupiscibili et
irascibili mediāt in passiones vtriusq; v̄-
tiosas. **S**z discurrāt p̄ singulas voces.
Ecce reducūt ad. **A**. delectatio, q̄si q̄daꝝ
delectatio, qm̄ vt lac se infūdit dñ medita-
tio p̄mit, affectio sugit, **L**eticia q̄si latitia,
qr dilatat, voluptas q̄i volubilitas, nē hac
nūc illac/circa rē dilectā ap̄phensā. **J**ocun-
ditas qr puocat ad iocū q̄ facilis est necla-
borat. **H**ilaritas qr se foris faciet en⁹ se ex-
plicat matie p̄ oculos in honore leto. **A**la-
critas q̄ est vigor vtēdi se et suis officijs ex-
pedite. **L**iqfactio q̄ se p̄prijs terminis non
p̄tinet pl⁹ q̄ aer aut aq. **S**z labil in rē amatā
Defectio q̄ n̄ sublītit in sua v̄tute conatu
v̄lōpatōe s̄z cadit in rē dilectā sīc liqfactio.
Ebrietas q̄ n̄ videt eē sui p̄pos p̄ amoris
magnitudine. **S**atietas tñ q̄ n̄ excludit d-

sideriū s̄z fastidiū vt ibi fruūt nec fastidiū
q̄ frui magis sitiūt. **F**ruitio q̄ ē inhesiue in
reamata p̄p̄ se/cū q̄ete. **T**ransformatio n̄ p̄
subam s̄z assimilatōz q̄litatiā in amore vi-
uo, exultatio, triplū, iubilatio, plausus
saltatio, grāzactio, vox laudis. **R**edu-
cūt ad. **E**. sp̄em q̄ n̄ accipit̄, put̄ est virtus
theologica s̄z generalit p̄ desiderio boni fu-
turi, tēdētia, expectatio, elūries sitis, ardor
audacia bona, ira bona, ieb̄ bo⁹, anhelatio
emulatio bona, suspiriū p̄cupia. **R**edu-
cūt ad. **I**. p̄passiōne, misatio, mīa, pietas
mititas, māsuetudo, benignitas, libalitas
munificētia, elemosina, i., affect⁹ misandri-
tā in spūalib⁹ q̄s in corporalib⁹ incōmodis
Reducūt ad. **D**. timorē, fuga, despatio
bona, segnities bona, stupor bon⁹, admiratō
erubescētia bona, v̄cūdia bona, horror, ago-
nia, trepidatio, formido, abominatio p̄cti
nausea voluptatis male, fastidiū bonū, te-
diū bonū vite b⁹, timor reuerētialis q̄ est q̄
dā resiliatio in p̄priā p̄uitatē ex p̄sideratiōe
superioris maiestat⁹, aut ē resiliatio formida-
bil ad p̄priū adiutorē cū p̄sideratiōe vigēt⁹
nēcitat⁹. **R**educūt ad. **V**. tristitia, p̄tri-
tio, dolor, odiū bonū, detestatio, iudicia bo-
na, cruciat⁹, toratio, plāct⁹ seu plāgor, lamē-
tū, rugit⁹, gemit⁹, rulat⁹, lāguor. **P**os-
sem⁹ oēs has q̄nc⁹ resonātias i aspectu cru-
cis notare et in. t. līra In xp̄o q̄z q̄ fuit in mi-
sterio reclēpt⁹ q̄nc⁹ siclis. **S**z t̄ in mīre ei⁹
fm euāgelij tenorē et notulas. **C**is audi-
re cāticordū marie in. a. **D**icta mea dñz
Vis in. e. Ecce acilla dñi fi. mi. fm. t. tuū
Vis iu. I. Vinū nō bñt. Vis in. o. Zur-
bata ē in voce āgeli et timuit illo ire. Quis
nēpe? Joseph sp̄osus n̄ dubiū qn sp̄ola ma-
ria timoris p̄sors fuit. Vis in. v. Ecce p̄
tu⁹ et ego do. q̄re, te. Vis rursus in. I. siml̄
oia p̄sonāt. Erige cordis aures ad voces
spūs sui, dñi p̄priū filiū / dñi dilectū oris sui
viscerz q̄s suoꝝ et votoꝝ / p̄sensit crucifigī p̄
redēptiōenī, dās nob̄ illum v̄tīq̄ cū gau-
dio et exultatōe q̄ sumā supabāt carnis āgu-
stiā. Alioqñ q̄liter ip̄lesset qd̄ dī. **H**ilarem
datorē diligit dī. Desideriū rursus qd̄ ha-
buerat cū filio nos p̄ crucē redimi / dñi im-
plebat. Hōne q̄so delectabat. Hunc nō
p̄terea crediderim⁹ cā p̄gratulasse salutē la-
tronis cū audiuit a filio. Hodie mecū eris
in padiso. Cū orauit ilup̄ fili⁹ p̄ p̄seq̄ntib⁹
P̄d̄ dimitte ill' qr nesciūt qd̄ faciūt. **C**u-
derer sup̄flū / si cāticordū p̄ bas q̄nc⁹ voces
31.

principue p molle cantū mīe q̄ nū hoībi accē
prabili⁹ ee dʒ/yelle intimare. **E**xhilare
sce ad hec ⁊ speratu q̄ pieras misande hō.
Quid vltra negaretib⁹ mīe poterit si p
priū p te filiū oſensit offerri tante miserie?
Quid ḡcedet beatificata in cel⁹ q̄ talia dabat
in terr⁹ afficta. **H**erdidit miseriā nunq̄d ⁊
mīam: p̄ didit passiōz ſz nunq̄d cōpassiōez
Perdidit pfecto cōpassionē afflictiū ſed
retinet oſpassiōz electiū atq̄ ſuccurſiū am
Reddam⁹ ei viciſſitudinē. q̄liter h̄ inq̄
es fieri. **A**ptem⁹ ei iugit voces cāticordi nīi
p v̄ba cāticordi ſui vni verbo euāgelij. **C**ō
cordem⁹ piter voci ſilij vōcē volūtati n̄rē
qđcūq̄ dicerit vob̄ inq̄t facite. **S**z h̄ qđcū
q̄ facere ſcis oīno n̄ poſſenos o bta niſi di
cēs fili⁹ tu⁹ dederit voci ſue vōcē v̄tus. **I**n
cui⁹ v̄bo laxātes opatiōis rhetorē ſil⁹ opēfe
rēte cōpleam⁹ iuſſu tuū. qđcūq̄ dicerit vo
bis facite. **A**tuero paſandū eſtrandez
aliq̄n̄/verbōq̄ n̄rō finis dādus ē. **N**ec igra
mus futuros eē nōnullos q̄v̄ aptior/ride
bif̄ qđā ſimplicitas vni⁹ vel paucor̄ aſſe
ctuū p ſua exercitatoe. quēadmodū ſimpli
cib⁹ rufſticanis/pl⁹ placet aliq̄n̄ tympanuž
gallice tabour omeruedon, ⁊ firſtula repe
tēs aſſidue idē: qm̄ aures ad ſubtileſ armo
nias nō hñt idoneas. **H**ēmus in collatio
nib⁹ patr⁹ ſ redūctiōe oīm affectuū ad hec
v̄ba. **D**e in adiuto. meū intēd. dñe ad ad
iu. me. fe. **E**didim⁹ nup monocorduž ſup
orōem dñicaz ſub vna amoris corda. **D**e
hinc psalteriū decacordū ſup vna tñmō/
fm vñā ſideratoz aut ſup trib⁹ fm alteraz
aut deniq̄ ſup deccē ſ formit ad legis decez
verba. **A**lijs vero delectabil⁹ ē altermis vñi
cū natura p ſua mutabilitate i mutatiōe de
lecez. **H**ēmu gāma n̄r̄ ſub qñq̄ ſerb
q̄ volebat apls loq̄ ſenſu ſuo/poterit oībus
accōmodū fieri rudiþr̄ p̄tis. multiuolis ⁊
pauca q̄rentib⁹ ſint pueri ſint ſenes ſint
puelle v̄l virgīes. marie q̄ diuinis mācipā
tur psalmodijs. plus ei valet h̄ loco pia de
uotio. q̄ eruditio l̄rata. plus penitēs aſſe
ctus q̄ vestigās intellect⁹. put in opuscul⁹
z induſtrijs de theologia mīſtīca inueniri
mus anotasse. **T**ñmō diſcat diſcipul⁹ chri
ſtian⁹ reducere ſe ad ſe/ vt p̄currat p̄or i do
mū ſuā ⁊ illiſ ludat. Oceptiones ſuas agat.
Nō in delictis ait sapiēs. nec in verbo ſup
bo qđ p̄ſuſ aduersuru ē verbo dei. **S**u
pſunt ad extremū multa ſup auditu melo
diōſiſſimo v̄bo dei. q̄ nñum gāma nouum

Tertium opusculū

Olumē aliud colligit in ſe tho
moſtres. pl⁹ fm modos tradi
tiōis variōs/q̄ ſ p diuſiſtate ma
terie. **P**rim⁹ thom⁹ ſciliat et
ſeq̄ ſacit faceta elegia cātatrīcez amoꝝ dñie
theologie q̄ſi liricū ſ odaz carmē. **S**e
cūdus thom⁹ alt ſcōs h̄z canones ſeu regu
las amphorismos vel marias aut theoreu
mata de cānicis p notulas q̄nq̄ginta.
Terti⁹ thom⁹ alt⁹ tert⁹ verbū ſolarij multi
plex in ſe dirigit p p̄ticas q̄nq̄ginta. **E**t
ita iūcti ſil⁹ h̄ duo thomi/cētilogū ſtituitur

Carmē ſuper reco
gitatione mortis. **D**uc cor in alta,
Erne quis es. qđ agis/moreris dic/
Cor cruce ſpūgant ſpes timor ardor
amans. **L**ātica ſaltū lamētū/plāctūq̄ freq̄nta.
Iūgito iocūdū psalteriū cythare. **(mors**
Lōcine ſi olor tua dum mors imminet/o
Dortua morte ieluſ ſis mihi porta poli
Tps ad eſt aia q̄ ſponsa cubile btm̄
Spōſi ſcendas federe ppetuo.
Ergo cātet hīmē/mens/os/cor/lingua/vi
Plaude ſali corā/te in blis ſuapiat. **(goris**
Lēm ſ tua fle/ tua ſit ſpes vñica christi
Pafſio ſit meritiū gratia ſola tuum.
Buccinet aure tua ſonitu vario tuba dñ
Terreat ite tonās/blāda vēite leuet **(pler**
Tur turis hec faciēs iūges ſuſpiria ſuau
Dō vel alauda canit v̄l philomena melos
Cor tremet ob trac⁹ variōs/dū leticie vis
Cor rebit i altū/mot p̄mit anxietas
Larmia nocte de⁹ tibi dat dū te p̄grefers
Fac resonet ſua laus iugiter ore ſuo.

De laude musice.

Musica diuini noua pulsu q̄ fit amors.
Eccolli nulla laude satis poterit.
Cor recreat, curas abigit, fastidia mulcet.
Fitz pegrinis q̄s vehit apta comes.
Per medias hiemes p̄ soles carmine fuis.
Ibo spe patiēs / let⁹ / alacris / ouans.
Hā fugiuit tristes cātu p̄ inania cure.
Dis / r̄ insidiās hostica pestis hebet.
Vertif occursu psallentū saul velut alter.
Factus hō / psallit / fitq; p̄pheta nouis.
Eccegit neq; dū spūs hūc / cythareduſ
Pastor p̄ nūeros cogit abire dauid.
Uatidic⁹ deerat helizeo spūs / olim /
Dū cecinit psaltes ptinus iplet eum.
Pithagoras mot⁹ fuerat cōponere cordis
Adiectis cythare cōpositis numeris.
Spūs ecce monet spirās p̄ carmia vatum
Ad dñi laudes cuncta creatā simul.
Uribilēt / psallāt / exultēt / vt cytharā dēt /
Tympana cū cordis / organa / nabla / choz
Lora spiritib⁹ sūt organa / sona, mūndus
Et chorus vn⁹ quo ludere noys amat.
Larmie mūdano sibi dissona praua volū /
Lōcordās toti / fit moderāte deo (cas
Ornat i p̄a nos / b̄reuib⁹ lōgis ve camenā
Improba viuēdi mors variādo vices.
Discantū mollē miserās dat grā / rauis
Strider de penis culpa tenore graui.
Heu fuge te talī fuge dep̄cor ee tenore
Ursis sub molli molle cor addet tibi.
Quid q̄ corpib⁹ curādis musica pdest,
Dū cor letificat / lenit / alleuiat
Dant vtrūq; tibi gētiles / pulcer appollo
Larmis / t medice phebe / reptoz opis.
Colligis pulsū venaz musica cordis.
Quest temperies q̄ frasis / atq; thesis.
Hoc medic⁹ tactu iuuenis / iecit amorem
Luius in agnete cor furit igne graui
Larmia nō loqmur nūc ex crāda mago p̄.
Aec nūlū mystic⁹ est ip̄e poeta placet.
Amphion ac orphe⁹ cātu mouisse ferunt
Hic lapides diras h̄ furias herebi.
Morib⁹ hec durissi trāssers instituēdis
Hucādig⁹ bona dogma salubre canūt
Addē q̄ in populis mutat vel iā variatos
Insinuat mores musica cuiq; sua
Est q̄uis huic / petulās illi / moll' v̄l agrestis
Unaq; dilatās cor vehit / ista p̄mit
Est diatesserō ē diapente cū diapason
Triplex legitimis copula nera tonis.
Kur⁹ i octo tonos finē / mediū / caput oēs

Latus partiri suscipit ecclesia.
Antiphōas dīt ad psalmos ignati⁹ aptas
Hōte put q̄dam desup audierat.
Turpib⁹ / fedis infantū queso cauete
Flexibiles animos cantib⁹ inficere.
Festinat in teneras energia carnis aures.
Uret vt vrtice cor tibi lubrica vox.
Urit cantādo facit idem sepe videndo.
Femina / flagici⁹ fundit vtrūq; virus
Quid numerem⁹ aues būano q̄ capiunt.
Lantu / nec cantū despicit vlla suum.
Pisces / cerui mulcentur cantib⁹ / egris
Antidotum variūs musica crebro fuit.
Prebe fidez grecis delphin⁹ ariona vecit.
Fluctus p̄ medios / dum lira mulcet eum.
Fistula pastoris pecudes / armēta gregis q̄
Solak / nec eas terret imago lupi
Pascua tūc secura metū / minuitq; mḡo.
Ledia pascēdi rusticus iste sonus
Fistula pan phebi cythare certauit agrestis
Judice te mida vīc⁹ apollo fuit.
Iudiciū nam cuiq; suū / sua cuiq; voluntas
Sic natura suū grande melos variat
Buccina terribilis animosum pectus eſq;
Bellis exacuit / militis ira viget
Femina dū texit donec pueroq; soporem.
Ducēs in cunis cātat inepta rudis.
Lelica turba ieuvi nati fescennia cantat.
Pat homini terris / gloria celsa deo
Rustic⁹ arua colēs / an vociferādo iocatur
Lancat / alleuiat inde viator iter.
Artem q̄s suā mulcet durūq; laborem
Qualicunq; sono / sit licet asperior.
Vox deuota dēū placat iratū / placet armis
Linib⁹ / i p̄a choriz / cānit angelicis.
Uocib⁹ ecclie pater augustine fateris
Dotū te lachrymis ora rigasse p̄ijs.
Felic⁹ cuius erāt p̄ctā reiecta maria.
Que totiēs voces celitus aure capis.
Organa dū cātant sibi soli / corde canentē
Lordē deo pleno Leciliā legimus.
Lordib⁹ vt nr̄is psallam⁹ paule morebas
Actio nā talis iure beat dupli.
Inchoat hic t nūccelū / viteq; beate.
Morib⁹ / ritu degit in exilio
Mors vēit in tra q̄ carnis vīnclā resoluit
Latantē in psalmis victor in alta vehit
Ecclesiasticoruſ ex

Hortatio ad cantum
Emp i ore tuo sit laus / sint cātica siō.
Quānis captiuū te babylone doles,
Fac p̄cipue / cui cantus ecclesie dant.

Absq; labore cibos yeste domoq; tegi.
 Hoc leue pōd⁹ / tibi spōte iugū posuisti
 Fer/nec dū viues rumpe vel excutias.
 Sed te det dices eadē totiens iterari
 Dente cum cerebro vox reboando grauauat
 Quo crucier doleāq; mō nescitis amici.
 Fūdere sufficiat corde p̄ces domino
 Frater nil magnū sine magno vita labore
 Fer boim/ perstes/ v̄sus alacris erit.
 Tu tibimet crebro dice ecclie vice fungor.
 Psallentisq; dolor v̄titur in meritum
 Paucis crede datur constans orō cordis.
 Laudandū sed opus/dum canis ore facis
 Reddis vota deo tua fratrū debita soluis
 Corpus dū torq; frigore/fame/siti.
 Lerbec est hois veteris/labor et sudor h sit.
 Posterior reques ve sine/cātica/laus.
 Viverē nō fas est hoī semp prout optat
 Optet qđ lex vult/ et sua tempa dant.
 Redde h̄us dño qđ debes / deinde vacab.
 Scripto vel studio/ seu meditare silens.
 Scito valere nihil studiū. n̄ martyriū. nec
 Lor raptum. nisi sit iussio facta dei
 Inde metire mos instinct⁹ / qñ sequendi.
 Nam motus cordis fallere crebro solent.
 Te desiderio cordis committere noli.
 Lōmentisq; tuus sed patris imperio:
 Esto tuus ita sollicitus studiū/qñ semper.
 Lor sit ad arbitriū presto rediretum.
 Gratia dux hoc sola potest ferre/ p̄cemur
 H̄a sit intrix/sit comes assidua.
 Tristis es eq; tunc aīo psallēs tibi vim/fac.
 Vim pati celū/vim faciamus ei.
 Hor vēier/gaud/mors te d carcere soluēs
 Psalmis cantantē vītor ad alia vēher.

Delaudibus elegie.

spiritualis.

Q;uisq; amas psal̄y/metrī i ḡscito nr̄is
 Spōte stilo veniūt/corq; lepore tras
 Diuos blāda libēs elegia cāt̄ amores/būc
 Tracta malis totiens fua libidinibus.
 Solef senium/iam non captiuā resectis.
 Unguibz et casto coniugis apta thoro
 Lur nō ancille frōnesis si libera fiat.
 Dundaq; complacito cōfoueare sinū.
 Non maiestati ditorum/detrahit v̄lus
 Detrorum/maiis pondus eis tribuit
 Versibus omnimodis vates sc̄pissesciūt
 Ut h̄ieremias/lob/sic dauid/ et moyses.
 Larmina cōposuit salomō rex milia qnq;
 Lantata est mulier fortis ab ore suo. (cis
 Frenat ne vaga sit metra mētē/plūma pau

Artant/ et p̄stant esse sui memores
 Plus sensus/plūlūcīs bñt/plū ordīe pollēt
 Versus/si cor/ eis cū studio dederis.
 Verius et breuius seruant scripta ligata.
 Petro/nā vītiū p̄tinus insinuant.
 Fortior est vox q; per stricta foramia trāsit.
 Quā que decursu liberiore meat.
 Non aliter metris sententia p̄ssa canoris.
 Ni maior resonat/ percūtis/ et penetrat.

Legatur permōdū

dialogi.

Esipit an seniū repetēs puerilia: n̄/s₃
 Vult aq; le ritu/vita redire prior.
 Demonium caueas lateat ne meridianuz
 Vanis in studijs p̄deret tempus amans.
 Cedāt vana p̄cor/cedant sed cū pierate
 Carminibus textis/fructus inesse potest.
 Ast meliora pōt/ flēdi quoq; temp⁹ et eas.
 Et qđs in hoc cuo scire poemata vult?
 Que meliora potest exclusus ab oīb; exul.
 Officijs sed nec carmina flere yetant
 Nocte dōs dat/ ait iob/carmia/retribulat⁹
 Visit ait dñs carmen in ore nouum
 Rara nimis fateor: poesis mō/sed cano cel
 Forſitan/ et veniet tps amicitius.
 Scenica nob sunt vel ludicra iure fugāda
 Quis pia culparit sub nūcris redigi.
 Tūtus nostra leges nō hic portēta deorūz
 Non hic q; castis moribus obuia sint.
 Plus p̄delle volunt qđ delectare/minorez
 Quo fit ut ornatum querere sat sis eis.
 H̄cia tpa dant quibz est sapiētia dictis.
 Danda/iesus testis/ocia pigra necant.

De eodem

Prebe fidē grec delphinis ariona ve
 Fluct⁹ p̄ medios dū lira ml̄cē eū (cit
 Alter delphinus ret/ seuū p̄ mare vectos
 Nos tandem tuto littore constituit.
 Iste deus/tibi laus/nobis hec ocia fecit.
 Ludere cū cythara psalterioq; dedit
 Exemplar quoq; trāsmisim⁹ et monocoordi
 Se acordum quoq; mēs addere n̄a cupit
 Offert qđs suo grat⁹ sua munera regi.
 Larmina nō nihil est mīstica possē dare
 Inq; dies intus si noster homo puerescit.
 Quis neget huic pueru ludere carminibz.
 Dum cor feruet ei/ dū tot⁹ amat/ p̄ amorēz
 Dum venit etas et ipsi amantis ei
 Lonsiliat sacros hymenū carmen amorez
 Loniū nec gens adsq; canore probat.
 Sz caueat puer h̄ qđ degeneres i amore

Hominis secundul

Unguibus de canticis iusta.
 Sunt verbū de dōcētione can.
 Canticū rebū.
 Sunt utrūcū de vocū numerū ad
 De genū ordinū. Ut ibi
 Pomerio generis cuius mā
 Zeta pomerio numerū pōf.